

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

„Proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Infrastructură Mare 2014-2020”

Contractul de prestări servicii nr. 523/05.09.2017 pentru servicii de realizare a Studiilor de biodiversitate, necesare implementării proiectului „Planificarea managementului conservării biodiversității în 5 situri Natura 2000 - ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea-Chiciu (incluzând rezervația naturală IV.20. Ostrovul Haralambie), ROSPA0021 Ciocănești-Dunăre (incluzând rezervația naturală IV.21 Ostrovul Ciocănești), ROSPA0055 Lacul Gălățui, ROSPA0105 Valea Mostiștea și ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni”, finanțat prin Programul Operațional Infrastructură Mare

Studiu de inventariere-cartare detaliată a speciilor de păsări din situl Natura 2000 ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni

- Raport final -

PRO BIODIVERSITAS SRL

Iacobeni nr. 31, București, M: 0721 333485, @:probiodiversitas@gmail.com

ACHIZITOR: ASOCIAȚIA ECHILIBRU

Elaborat de: PRO BIODIVERSITAS S.R.L.

Semnături:

Întocmit de: **Expert ornitolog**

Stermin Nicolae Alexandru

Expert ornitolog

Lengyel Peter

Expert ornitolog

David Alin

Verificat de: **Team leader**

Burdușel Emilian Aristidie

Aprobat de: **Administrator**

Olteanu Constantin Viorel

*
* *

Prezentul Studiu final de inventariere-cartare detaliată a speciilor de păsări din situl Natura 2000 ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni, reprezintă unul dintre rezultatele finale ale Cerinței 2. – *Realizarea a 4 Studii de inventariere-cartare a speciilor de păsări din siturile ROSPA0021 Ciocănești-Dunăre (incluzând rezervația naturală IV.21 Ostrovul Ciocănești), ROSPA0055 Lacul Gălățui, ROSPA0105 Valea Mostiștea, ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni, ce vor sta la baza elaborării Planului de management.*

CUPRINS

INTRODUCERE	4
1. METODOLOGII DE INVENTARIERE ȘI CARTARE A SPECIILOR DE PĂSĂRI	8
2. REZULTATE ALE ACTIVITĂȚILOR DE INVENTARIERE ȘI CARTARE.....	12
2.1 Specii de păsări listate în Formularul standard al sitului	12
2.2 Alte specii de păsări observate în zona Ostrovului Ciocănești, pădurii de pe malul Dunării, respective a canalului	42
3. PLAN DE MONITORIZARE A SPECIILOR DE PĂSĂRI.....	52
3.1. Protocol de monitorizare pentru speciile caracteristice zonelor agricole.....	53
3.2. Protocol de monitorizare pentru speciile cuibăritoare acvatice și palustre	57
3.3. Protocol de monitorizare pentru speciile de păsări răpitoare de zi.....	65
3.4. Protocol de monitorizare al populației de berze albe	70
4. BIBLIOGRAFIE	73
5. ANEXE – Hărți de distribuție ale speciilor de păsări	75

INTRODUCERE

Implementarea Proiectului va contribui atât la menținerea stării de conservare a speciilor de păsări de interes comunitar și național, cât și la procesul de conștientizare și informare a comunităților locale asupra drepturilor și avantajelor rezultate din menținerea și păstrarea biodiversității actuale a ariei protejate ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni.

ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni a fost declarat prin HG nr. 971/2011 pentru modificarea HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție speciala avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România (având o suprafață de 12351 ha). Prin actualizarea Formularului Standard în anul 2016, suprafața sitului a fost extinsă până la suprafața actuală de 12405 ha.

Obiectivul general al prezentului contract rezidă din însuși scopul proiectului.

➤ **Obiectivul general** al proiectului vizat este asigurarea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor din 5 situri Natura 2000: ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea-Chiciu (incluzând rezervația naturală IV.20. Ostrovul Haralambie), ROSPA0021 Ciocănești – Dunăre (incluzând rezervația naturală IV.21 Ostrovul Ciocănești), ROSPA0055 Lacul Gălățui, ROSPA0105 Valea Mostiștea și ROSPA0136 Oltenița – Ulmeni, în cadrul unui proces consultativ deschis, transparent și participativ vizând elaborarea planului de management și informarea/ conștientizarea factorilor interesați cu privire la beneficiile conservării siturilor Natura 2000.

Obiectivul specific al proiectului, la a cărei documentare contribuie prezentul studiu, este ”Elaborarea Planului de management pentru 5 situri Natura 2000: ROSCI0131 Oltenița-Mostiștea-Chiciu (incluzând rezervația naturală IV.20. Ostrovul Haralambie), ROSPA0021 Ciocănești – Dunăre (incluzând rezervația naturală IV.21 Ostrovul Ciocănești), ROSPA0055 Lacul Gălățui, ROSPA0105 Valea Mostiștea și ROSPA0136 Oltenița – Ulmeni, în concordanță cu legislația în vigoare.”

Proiectul promovează acțiuni care contribuie în mod direct la îndeplinirea obiectivului specific 4.1. *Creșterea gradului de protecție și conservare a biodiversității prin măsuri de management adecvate și refacerea ecosistemelor degradate*, al Axei Prioritare 4 a POIM 2014-2020, prin includerea unor obiective stabilite în Strategia UE pentru Biodiversitate 2020, Cadrul de Acțiuni Prioritare pentru Natura 2000, Strategia Națională și Planul de Acțiune pentru Conservarea Biodiversității 2014-2020, ce iau în considerare nevoile concrete de protecție a biodiversității din România.

Importanța ariilor/zonelor proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional:

Situl Natura 2000 ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni găzduiește efective importante ale unor specii de păsări protejate. Conform datelor avem următoarele categorii:

a) număr de specii din anexa 1 a Directivei Păsări: 12 (specii cuibăritoare: *Coracias garrulus* și *Sterna albifrons*; specii în pasaj: *Circus macrourus*, *Ardeola ralloides*, *Larus minutus*,

Chlidonias hybridus, *Philomachus pugnax*, *Platalea leucorodia*, *Pelecanus crispus*; specii cuibăritoare și în pasaj: *Sterna hirundo*, *Aythya nyroca*, *Ciconia ciconia*);

b) număr de specii periclitare la nivel global: 4.

Populațiile de berze albe (*Ciconia ciconia*) care cuibăresc în vecinătatea sitului, se hrănesc în incinta agricolă Ulmeni-Spanțov-Mânăstirea. De asemenea în perioada estivală se pot observa aglomerări de exemplare imature (indivizi în al doilea an de viață care nu sunt încă apti pentru reproducere) care se hrănesc în această zonă. Situl este important mai ales în perioadele de migrație și iarna pentru populațiile speciilor de păsări acvatice care se hrănesc în zonele agricole sau care folosesc ostroavele ca loc de refugiu.

Are o suprafață totală de 12.405 ha și este format din râuri, lacuri (10%), terenuri arabile (72%), pășuni (5%), păduri de foioase (11%), habitate de păduri (2%).

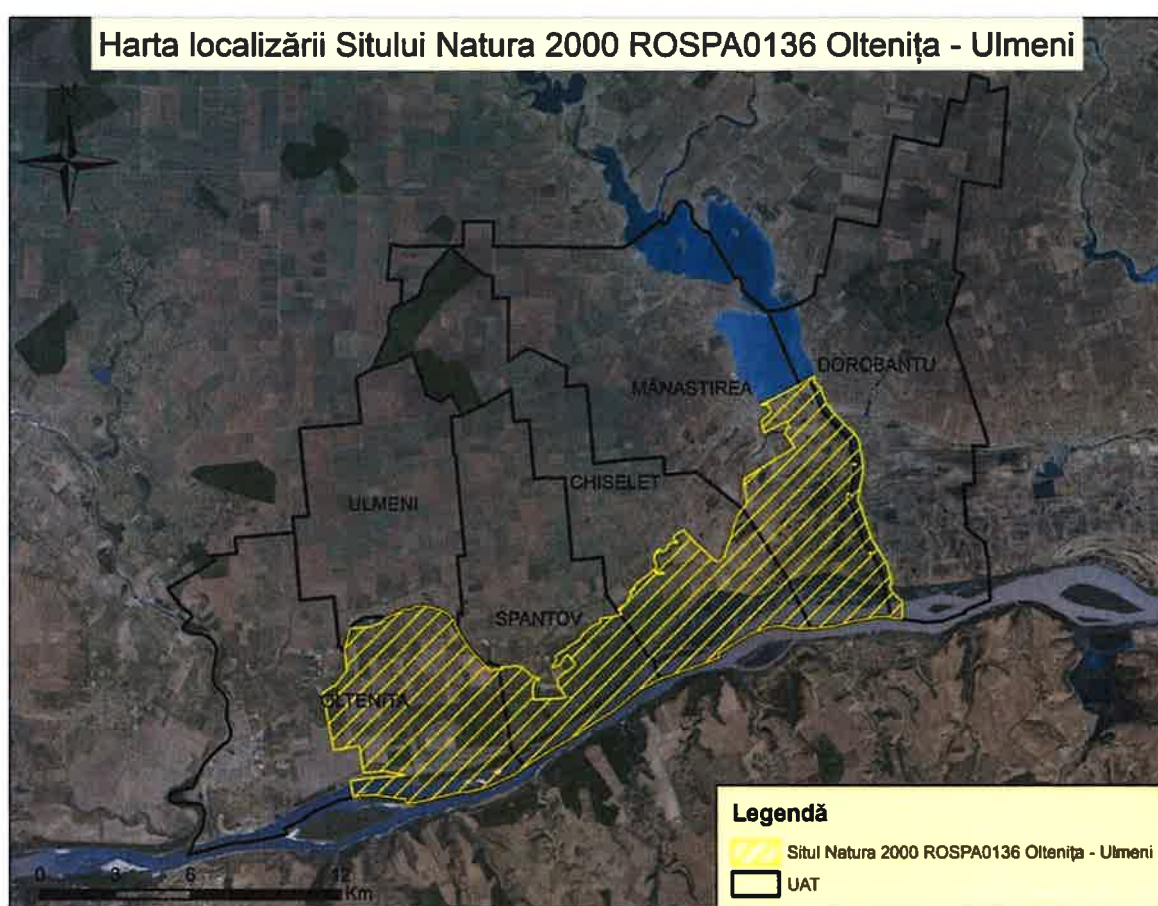

Figura 1 - Harta localizării sitului Natura 2000 ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni

Speciile de păsări pentru care a fost desemnat situl Natura 2000 ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni – Date rezultate în urma activităților de teren (octombrie 2017 – martie 2019)

Nume specie	Cod EUNIS	Tipul populației în sit	Suprafața habitatului speciei	Unit. De măsură a habitatului	Populație minimă	Populație maximă	Unit. măsură	Calitatea datelor	Densitate	Tip de informații
<i>Aythya nyroca</i> (Rață roșie)	911	R	12.4	ha	12	14	p	bună	medie	publice
<i>Anser albifrons</i> (Gârlița mare)	911	C	12.4	ha	130	240	i	bună	medie	publice
	873	W	9352	ha	0	300	i	bună	scăzută	publice
<i>Anser anser</i> (Gâscă de vară)	873	C	9352	ha	0	300	i	bună	scăzută	publice
	876	W	12.4	ha	10	200	i	bună	medie	publice
<i>Ardeola ralloides</i> (Stârc galben)	903	C	12.4	ha	800	1000	i	bună	ridicată	publice
	969	R	43.41	ha	6	8	p	bună	medie	publice
<i>Ciconia ciconia</i> (Barză albă)	969	C	9364	ha	10	20	i	bună	medie	publice
	965	C	1378	ha	300	500	i	bună	medie	publice
<i>Chlidonias hybridus</i> (Chirighiță cu obraz alb)	960	R	12.4	ha	1	5	p	bună	medie	publice
	960	C	12.4	ha	10	200	i	bună	medie	publice
<i>Circus macrourus</i> (Erete alb)	975	C	9352	ha	0	3	i	bună	medie	publice
	989	R	9352	ha	1	5	p	bună	scăzută	publice

<i>Larus minutus</i> (Pescăruș mic)	1114	C	1378	ha	30	50	i	bună	medie	publice
<i>Larus ridibundus</i> (Pescăruș râzător)	1115	C	12348	ha	14000	20000	i	bună	ridicată	publice
<i>Pelecanus crispus</i> (Pelican creț)	1190	C	10717	ha	0	50	i	bună	scăzută	publice
<i>Philomachus pugnax</i> (Bătăuș)	1206	C	12.4	ha	300	500	i	bună	medie	publice
<i>Platalea leucorodia</i> (Lopătar)	1220	C	12.4	ha	120	140	i	medie	medie	publice
<i>Sterna albifrons</i> (Chiră mică)	1279	R	1378	ha	1	4	p	bună	medie	publice
<i>Sterna hirundo</i> (Chiră de baltă)	1282	R	1378	ha	20	50	p	bună	ridicată	publice
	1282	C	1378	ha	50	200	i	bună	ridicată	publice

Explicații: Tipul populației în sit: R – în reproducere, C – pasaj, W - iernare;

Unit. măsură: p – perechi, i – indivizi;

Densitate: M – medie, S – scăzută, R – ridicată;

Tip de informații: P – publice, C – confidențiale.

Pentru evaluarea speciilor de interes comunitar s-au utilizat metode adecvate, bazate atât pe datele existente din bibliografie, cât și pe observațiile și evaluările de pe teren.

Obiectiv: Inventarierea detaliată a speciilor de interes comunitar din situl Natura 2000 ROSPA0136 Oltenița-Ulmeni, fundamentarea Planului de management și a măsurilor de conservare pentru speciile de interes comunitar.

Situl este amplasat în totalitate în regiunea biogeografică stepică.

1. METODOLOGII DE INVENTARIERE ȘI CARTARE A SPECIILOR DE PĂSĂRI

Scopul prezentului studiu de inventariere-cartare a speciilor de păsări listate în formularul standard a ROSPA0136 este de a obține date actualizate referitoare la mărimea populațiilor speciilor de păsări; informații cu privire la estimarea reală a populațiilor speciilor de păsări de importanță comunitară și/sau națională; informații cu privire la localizarea populațiilor speciilor de păsări de importanță comunitară și/sau națională. Aceste date vor permite identificarea zonelor importante pentru aceste specii în corelație cu diferitele amenințări de pe teritoriul rezervației și vor conduce la realizarea unor măsuri de management specifice pentru fiecare specie și pentru fiecare locație în care aceasta a fost identificată.

Analiza critică a referințelor bibliografice vizând speciile de păsări

Nr. crt.	Detalii referință bibliografică
1.	- Ghid Standard de Monitorizare a speciilor de păsări de Interes Comunitar din România – 2014 – Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice – Direcția Dezvoltare Durabilă și Protecția Naturii;
2.	- Ciochia Victor, 1978 , Editura Științifică, „Dinamica și migrația păsărilor”;
3.	- Bertel Bruun, Hakan Delin, Lars Svensson, 1999, Hamlyn Guide, Păsările din România și Europa, Determinator ilustrat, Trad. Dan Munteanu, Societatea Ornitologică Română;
4.	- Catuneanu Ion și colaboratorii, 1978, Fauna RSR – AVES, vol. 15, fascicula 1;
5.	- Munteanu Dan, 2008, Habitatele păsărilor clocitoare din România. I. Non-Passeriformes (în :Scripta Ornitologica Romaniae, vol.III, pp.81-119, Cluj-Napoca;
6.	- Munteanu Dan și colaboratorii, 2004, Ariile de importanță avifaunistică din România, Alma Mater Cluj-Napoca, Societatea Ornitologică Română;
7.	- A. Papadopol, M. Tălpeanu, 1979, Consideration zoogeographiques, phenologiques et ecologiques sur les oiseaux du departament d’Ilfov – Roumanie, Trav. Mus. Hist. Nat. „Grigore Antipa”, XX, pag: 427-444;
8.	- 2005, „Cartea Roșie a Vertebratelor din România”, Academia Română și Muzeul Național de Istorie Naturală G. Antipa;
9.	- Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979;
10.	- Dimitrie Radu, 1967, „Păsările din Carpați”, Ed. Acad. RSR, București;
11.	- Munteanu D, 2004, „Ariile de importanță avifaunistică din România. Documentații”, coord. Ed. Alma Mater, Cluj-Napoca;
12.	- Directiva Consiliului Europei 92/43 EEC referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice adoptată la 21 mai 1992;
13.	- Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare;

14.	- Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului, privind conservarea păsărilor sălbatice;
15.	- Ordinul nr.1964 din 13/12/2007 publicat în MO. Partea I nr. 98 din 07/02/2008-privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România;
16.	- Delany Simon, 2011 Guidance on waterbird monitoring methodology: Field protocol for waterbird counting – Wetland International Black Sea Programme;
17.	- European Environment Agency / Agenția Europeană de Mediu (EEA), 2006 – http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/data/clc-2006-vector-data-version ;
18.	- Website-ul Convenției Ramsar: http://www.ramsar.org .

Metodologia utilizată

Recensămintele cantitative și calitative sunt utilizate curent în studii avifaunistice a unor anumite zone.

Suprafețele minime cercetate, în condițiile zonei vizate, sunt în general dimensionate în funcție de biodiversitate /d.p.d.v. vegetal/ zonei, însă nu mai mici de aproximativ 30 ha. Zona se cercetează pe baza unei hărți de teren, în care se notează ruta care se parcurge, puncte de orientare, cât și numărul și specia păsărilor observate.

Traseul care se cercetează se parcurge de minimum 3-5 ori, în timpul fiecărui sezon fenologic, recensământul efectuându-se, de regulă, în cursul dimineții, la ore aproximativ identice, în perioada cântecului cel mai intensiv al masculilor majorității speciilor. Ca număr de controale sunt propuse minimum 8-10.

Principalul indicator obiectiv și cantitativ pentru evaluarea statutului unei specii într-o anumită zonă este mărimea populației, respectiv schimbarea mărimii populațiilor. Evaluarea speciilor de păsări pentru care a fost desemnată aria naturală protejată, se face folosind metode cunoscute, descrise în literatura de specialitate:

Metoda nr. 1: Metoda traseelor (transectelor) (Ferry și Frochot, 1958, 1970, Munteanu 1968)

Metoda traseelor constă în parcurgerea unui itinerar dinainte stabilit și de o lungime cunoscută (de ex. 1 km), cu o viteză de 1,5-2 km/h. Observatorul efectuează de-a lungul traseului opriri într-un număr finit de puncte, face observații și notează în agendă toate speciile auzite sau întâlnite de o parte a traseului, precum și frecvența întâlnirii lor. Dacă sunt notate și pasările identificate și pe cea de-a doua latură a traseului, aceste date vor conta pentru a doua numărătoare efectuată pe cea de-a doua latură la întoarcerea pe același traseu.

Se considera un cuplu depistarea în traseu a unui mascul cântător, sau a unui cuib folosit, iar pentru păsări izolate observate se considera 0,5 cupluri. Este de dorit ca numărătorile să fie repetate de mai multe ori, reținând-se sistematic pentru fiecare indicele cel mai mare obținut la oricare dintre trasee/numărătoare, deoarece acesta este cel mai aproape de numărul maxim de păsări cuibăritoare.

Traseele sunt parcurse întotdeauna la orele dimineții, când există un maxim al activității păsărilor (orele 5-9). În practică se cunosc două epoci de cântec intens determinate de decalajul

fenologic existent între speciile sedentare care vor avea maximum în perioada dintre sfârșitul lunii martie și sfârșitul lunii aprilie și speciile oaspeți de vara, care vor cânta cu intensitate maximă între începutul lunii mai și jumătatea lunii iunie. Astfel, pentru a obține o imagine cât mai apropiată de adevăr în privința speciilor cuibăritoare din zonele cercetate sunt necesare observații efectuate în intervalele determinate de cele două perioade.

Precizia metodei: Cu ajutorul acestei metode se obțin informații destul de precise despre numărul de perechi cuibăritoare a speciilor de păsări, dar apar uneori și specii care au scăpat inventarierii observatorului.

Metoda nr. 2: Recensământ din puncte fixe (point count)

Metoda aplicată: Această metodă este folosită pentru recensământul pasărilor de talie mică, (ciocănițoarele, păsări cântătoare) și poate fi aplicată atât în pădure cât și pe teren deschis. Punctele de observație sunt așezate într-o rețea dreptunghiulară, unde distanța dintre puncte este de 250 m. Acest traseu alcătuit din puncte trebuie parcurs primăvara, între orele 5 și 9 dimineața, când pasările sunt active (și activitatea nu se schimbă semnificativ în cursul implementării). În fiecare punct vor fi petrecute cinci minute cu observarea vizuală și ascultarea vocalizării sau ciocănitului pasărilor. Astfel se vor cunoaște speciile prezente, locația și numărul teritoriilor lor (a perechilor cuibăritoare).

Precizia metodei: Cu ajutorul acestei metode se estimează mărimea populației respective.

Pe harta terenului controlat au fost trecute absolut toate datele tuturor speciilor și indivizilor observați, inclusiv comportamentul teritorial /cântec, împerechere, construirea cuibului, hrănirea puilor, etc.

Metoda nr. 3: Recensământul pasărilor acvatice din puncte de observare situate la malul lacurilor și stufărișurilor

Metoda aplicată: Această metodă este folosită pentru recensământul speciilor și efectivelor de păsări acvatice de pe lacuri și malurile acestora. Se aleg puncte de observare pe malul lacului, cu vizibilitate ridicată, la o distanță regulată de 500 m între acestea. Observatorul petrece în fiecare punct de observare 10 minute, timp în care observă cu binoclul și luneta pasările acvatice aflate pe apă și pe mal. Între timp ascultă și notează și celelalte specii de păsări observate. Desenează pe o hartă tipărită (rotofoto) distribuția spațială a pasărilor observate, pentru a evita eventuala numărare dublă de pe diferite puncte de observare.

Între punctele de observare se deplasează pe jos, notând fiecare pasăre nouă observată. Această metodă nu are restricții referitoare la orele când se implementează.

Dacă asemănător acestei metode, punctele de observare sunt așezate la marginea stufărișurilor, metoda este adecvată și pentru evaluarea stârcului pitic (*Ixobrychus minutus*) și buhaiului de baltă (*Botaurus stellaris*). În acest caz observațiile trebuie făcute dimineața devreme (între orele 5-9). Aceste două specii fiind păsări mai greu de observat, detectabilitatea lor poate fi mărită cu difuzarea de pe audioplayer a sunetelor specifice.)

Precizia metodei: Metodă foarte precisă, rezultatele obținute cu această metodă sunt numerele absolute ale pasărilor aflate pe lacul respectiv.

Grupurile țintă: Această metodă se poate folosi atât pentru avifauna acvatică cuibăritoare, cât și pentru cea aflată în migrație și iernare. Grupurile țintă sunt: predominant *Anseriformes*,

Ciconiiformes și *Charadriiformes* (rațe, găște, stârci, egrete, fluierari, pescăruși, ploieri, prundărași, stârc pitic, buhai de baltă, etc.).

Metoda nr. 4: Metoda estimării pasărilor nocturne și acelor care vocalizează noaptea

Metoda se bazează pe notarea glasurilor de chemare a pasărilor nocturne sau a celor care vocalizează noaptea, în special pe perioada de reproducere, din care se apreciază numărul relativ al perechilor cuibăritoare. Se pretează la inventarierea speciilor de păsări deosebit de retrase (creșteți, buhă, huhurez, etc).

Pentru folosirea acestei metode se stabilește în prealabil un areal pretabil pentru cercetarea acestor specii și se trece la împărțirea lui în benzi de lungimi de 300-500 m, trasee ce vor fi parcurse pe timp de noapte. Numărul masculilor cântători ne arata numărul perechilor cuibăritoare din zona respectiva.

Precizia metodei: Rezultatele obținute se pot corobora cu observațiile efectuate pe timpul zilei, astfel obținându-se o imagine fidela a unei comunități de păsări dintr-un ecosistem.

2. REZULTATE ALE ACTIVITĂȚILOR DE INVENTARIERE ȘI CARTARE

2.1 Specii de păsări listate în Formularul standard al sitului

911 *Aythya nyroca*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 911, Cod Natura 2000 A060
2	Denumirea științifică	<i>Aythya nyroca</i>
3	Denumirea populară	Rață roșie
4	Descrierea speciei	Lungimea corpului este de 38 – 42 cm și o greutate medie de circa 580 g pentru masculi și 520 g pentru femele. Anvergura aripilor este cuprinsa între 60 – 67 cm. Diferențele sunt dificil de evidențiat între adulți, însă femelele au un iris închis la culoare comparativ cu masculul care are irisul alb. Se hrănește cu plante acvaticе, moluște, insecte și pești.
5	Perioade critice	Necesită o atenție deosebită în perioada de cuibărit și de creștere a puilor Perechile se formează în cartierele de iernare. Cuibărește foarte aproape de apă pe substrat solid pe maluri sau pe insulițe în vegetația densă palustră. Cuibul este construit superficial din materii vegetale (în principal fragmente de stuf). Perioada de cuibărit durează de la mijlocul lunii aprilie până la jumătatea lunii iunie. Ponta este formată din 8-10 ouă și este incubată o perioadă de 25-27 de zile. Puii sunt nidifugi.
6	Cerințe de habitat	În sezonul de cuibărit este întâlnită cu precădere în zona lacurilor de câmpie, cu vegetație submersă abundentă și care sunt mărginite de brâuri dense de vegetație palustră emergentă (stufăriș, papură și sălcii). Poate cuibări și în heleșteie piscicole sau în ape salmastre. În afara sezonului de cuibărit poate fi întâlnită pe o gamă mai mare de zone umede. Deși este o rață scufundătoare, preferă ape puțin adânci (30-100 cm) și trăiește destul de ascunsă pe ochiuri de apă rămase libere în stufărișurile dese.

7	Fotografii	 <p data-bbox="836 826 1177 898" style="text-align: center;"><i>Rață roșie (Aythya nyroca)</i> Foto: Fuciu Cătălin</p>
---	------------	--

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Aythya nyroca</i>
2	Informații specifice speciei	Efectivele mai mari ale acestei specii sunt întâlnite în perioada pasajului, totuși în urma aplicării metodologiei de inventariere au fost observate 3 – 5 perechi cuibăritoare în sit. Specia are o preferință ridicată pentru lacurile de mică adâncime, cu vegetație submersă și palustră bogată.
3	Statutul de prezență [temporal]	reproducere
4	Statutul de prezență [spațial]	Larg răspândită
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	Comună
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Rața roșie a fost observată de mai multe ori în urma aplicării metodologiilor. Efectivele cele mai mari provin din zona lacurilor din marginea satelor.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

873 *Anser albifrons*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 873, Cod Natura 2000 A041
2	Denumirea științifică	<i>Anser albifrons</i>
3	Denumirea populară	Gârliță mare
4	Descrierea speciei	Gâscă de talie medie cu o lungime a corpului de 65 – 86 cm și o anvergură de 130 - 165 cm. Are un gât relativ scurt și compact, picioarele sunt portocalii. Caracteristic speciei este penajul alb din jurul ciocului și prezintă pete mari, alungite, de culoare neagră pe abdomen. Nu prezintă inel orbital; ciocul este mare, gros, iar albul de-l înconjoară de regulă nu depășește fruntea , apărând ca o bandă albă din vedere laterală. Subspecia <i>flaviostris</i> este ușor mai mare cu gât mai lung, cioc mai solid, galben rozalia și penaj în general mai întunecat, de regulă pe piept. Juvenilii nu prezintă penaj alb la baza ciocului și nici pete negre pe abdomen. Ciocul are o nuanță roz – ștearsă cu ongleul negru. Poate fi confundat de la distanță cu gâsca de semănătură , dar diferă de aceasta prin penajul închis de la baza ciocului și de pe frunte, în contrast cu obrații deschiși; de asemenea vârfurile albe ale penelor de pe spate mai puțin vizibile, iar baza mandibulei inferioare nu este negru intens.
5	Perioade critice	Specie întâlnită pe teritoriul țării noastre doar în pasaj și pe timp de iarnă.
6	Cerințe de habitat	Cuibărește în zone deschise de tundră, mlaștini bogate în vegetație, lacuri și lagune. Pe timp de iarnă folosește pajiștile și terenurile agricole din zone joase aflate în apropierea habitatelor acvatice. De asemenea poate fi întâlnită în mlaștini, câmpii inundate, golfuri adăpostite, estuare și delte.

7	Fotografii	 <p data-bbox="826 920 1206 958">Gârliță mare (<i>Anser albifrons</i>)</p> <p data-bbox="898 963 1139 992">Foto: Szabó József</p>
---	------------	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Anser albifrons</i>
2	Informații specifice speciei	În urma aplicării metodologiilor, specia nu a fost observată în sit.
3	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire/pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	izolată
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	rară
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Gârlița mare nu a fost observată în sit.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

876 Anser anser

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 876, Cod Natura 2000 A043
2	Denumirea științifică	<i>Anser anser</i>
3	Denumirea populară	Gâscă de vară
4	Descrierea speciei	Gâscă de talie mare cu o lungime a corpului de 76 – 89 cm și o anvergură de 147 - 180 cm..Are un aspect robust cu gât gros, capul mare, cioc puternic. Picioarele au un colorit roz – șters. Au aripi late și un zbor greoi. Prezintă un penaj gri – maroniu uniform, fără contraste puternice iar capul și gâtul sunt relativ deschise. Unele exemplare pot avea foarte puțin alb în jurul ciocului și multe au pete negre pe abdomen. În zbor, partea anterior – dorsală a aripii este gri – cenușiu deschis, contrastând puternic cu jumătatea posterioară și cu spatele ce sunt mai întunecate. Partea ventrală a aripii este bicoloră , caracteristică, întunecată cu zona subalarelor gri – deschis. Păsările vestice (subspecia <i>anser</i>) sunt mai întunecate , mai mici și cu o tentă de portocaliu a ciocului ; păsările estice (subspecia <i>rubirostris</i>) sunt mai deschise , iar ciocul este roziiu. Juvenilii sunt asemănători cu adulții dar prezintă un penaj mai întunecat iar ciocul este roșu – cărămiziu.
5	Perioade critice	Perioada de cuibărit și creșterea puilor Perioada de cuibărit începe în martie – aprilie, în Europa continentală depunerea ouălelor începe la sfârșitul lunii aprilie uneori la începutul lunii mai, în timp ce în UK primele ouă sunt depuse încă de la începutul lunii aprilie. Specie monogamă, partenerii rămân împreună toată viața. Cuibăritul are loc de regulă în colonie. Cuibul este amplasat pe sol, în stuf sau la baza unor copaci, în tufe sau chiar pe insule izolate. Este construit din materii vegetale. Femela depune de regulă 4 – 8 ouă pe care le clocește timp de 27 – 28 de zile. În tot acest timp masculul rămâne în apropierea cuibului, păzind femela. Puii sunt nidifugi, părăsesc cuibul imediat după eclozare. Aceștia rămân cu părinții până în primăvara anului următor. Perechea scoate un singur rând de pui pe an.
6	Cerințe de habitat	În timpul perioadei de cuibărit, această gâscă folosește habitatele acvatice înconjurate de vegetație, amplasate în terenuri deschise, pajiști și mlaștini. Cuibărește în apropierea cursurilor de apă, lângă mlaștini, câmpii inundate, zone acvatice cu stufăriș, delte, lacuri și estuare, amplasate în apropierea zonelor preferate pentru hrănire: pajiști sau terenuri cultivate. Toamna preferă terenurile arabile iar

		iarna este întâlnită pe lacuri sau cursuri de ape.
7	Fotografii	 <p style="text-align: center;"><i>Gâsca de vară (Anser anser)</i> Foto: Fuciu Cătălin</p>

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Anser anser</i>
2	Informații specifice speciei	Specie rară în sit. În urma aplicării metodologiilor de teren, a fost observată doar în zona lacurilor de pe marginea satelor
3	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire/pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	izolată
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	rară
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Specia a fost observată în sit, în număr redus.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

903 Ardeola ralloides

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	903
2	Denumirea științifică	<i>Ardeola ralloides</i>
3	Denumirea populară	Stârc galben
4	Descrierea speciei	<p>Este o specie caracteristică zonelor umede ce au suprafețe cu stuf, tufărișuri și copaci. Este o specie migratoare, părăsind zonele de cuibărit la sfârșitul lunii august și revenind în luna aprilie. Are o lungime a corpului de 40-49 cm și o greutate de 350 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 71-86 cm. Adulții au înfățișare similară. Culoarea caracteristică galben-maronie a penajului este vizibilă atunci când sunt așezați. În zbor apar complet albi. În partea posterioară a capului au în perioada cuibăritului câteva pene lungi.</p> <p>Reproducere: Cuibărește în stufărișuri sau în copaci din zone de luncă inundabilă și sălcii dense în stuf, în colonii mixte. Cuibul este amplasat pe sălcii și numai uneori pe trestii bătrâne. La construirea cuibului, alcătuit din rămurele și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune 4-6 ouă în a doua parte a lunii mai. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 22-24 de zile puii eclozează și rămân în cuib în jur de 32 de zile, dar continuă să fie hrăniți de părinți până la 40-45 de zile când devin independenți.</p>
5	Perioade critice	<p>1 aprilie - 30 septembrie (15 octombrie)</p> <p>Necesită o atenție deosebită în perioada de cuibărit și creștere a puilor. Sosește la începutul lunii aprilie din cartierele de iernare. Cuibul este amplasat pe sălcii și numai uneori pe trestii bătrâne. La construirea cuibului, alcătuit din rămurele și stuf, participă cei doi părinți. Femela depune 4-6 ouă în a doua parte a lunii mai, cu o dimensiune medie de 36,68 x 28,12 mm. Culoarea ouălor este mată, albastrui-verzuie. Incubația e asigurată de ambii părinți. După 22-24 de zile puii eclozează și rămân în cuib în jur de 32 de zile, dar continuă să fie hrăniți de părinți până la 40-45 de zile când devin independenți.</p>
6	Cerințe de habitat	<p>Specia preferă habitatele de zone umede cu vegetație palustră bogată, în special de pe bălțile din luncile inundabile ale râurilor și din delte.</p> <p>Descrierea obiceiurilor de hrănire: Se hrănește în special în ape dulci de mică adâncime (lacuri, bălți, canale, iazuri, heleșteie etc.) cu vegetație abundentă. Deși cuibăresc colonial și sunt gregari în locurile de odihnă, indivizii se hrănesc solitar. Hrana constă în insecte și larvele acestora, amfibieni și pești de talie mică capturați în apă puțin adâncă. Își caută hrana mai ales la amurg.</p>

7	Fotografii	 <p data-bbox="826 862 1225 936">Stârc galben (<i>Ardeola ralloides</i>) Foto: V. Olteanu</p>
---	------------	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Ardeola ralloides</i>
2	Informații specifice speciei	Preferă habitatele cu vegetație palustră bogată și apa de mică adâncime.
3	Statutul de prezență [temporal]	Pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	Izolată
5	Statutul de prezență [management]	Nativă
6	Abundență	Prezență certă
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Prezența speciei a fost semnalată în stufărișurile din sit.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

969 Ciconia ciconia

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 969, Cod Natura 2000 A031
2	Denumirea științifică	<i>Ciconia ciconia</i>
3	Denumirea populară	Barză albă
4	Descrierea speciei	Barza albă este o specie de talie mare cu o lungime a corpului de 100 – 102 cm și o anvergură de 155 – 165 cm. Greutatea corpului este cuprinsă între 2.3 – 4.4 kg. Această specie nu poate fi confundată, are gât și picioare lungi. Picioarele și ciocul sunt de culoare roșie. Coloritul penajul este preponderent alb, excepție fac remigele care sunt de culoare neagră. Văzută de la distanță poate fi confundată cu pelicanul comun, totuși gâtul lung este un caracter forte. Juvenilii au picioarele rozalii și ciocul roșu cu vârful negricios.
5	Perioade critice	Perioada de cuibărit și creșterea puilor Specie monogamă, cuibul construit anii precedenți este folosit pentru mai mulți ani. De regulă, la începutul lunii martie sosește la cuib masculul și apără cuibul până ajunge și femela. Cuibul este amplasat cel mai frecvent pe stâlpii rețelelor de medie tensiune, dar și pe acoperișurile caselor. Este alcătuit din crengi fixate cu pământ iar în interior este căptușit cu mușchi și resturi vegetale. Cuibul poate atinge dimensiuni mari (1.5 m diametru și chiar 1 – 2 m înălțime). În mod normal masculul aduce materiale iar femela se ocupă cu așezatul acestora. Femela depun 3 – 4 ouă în perioada cuprinsă între începutul lunii aprilie și a doua jumătate a lunii mai. Incubația este asigurată de ambii parteneri, totuși, pe timp de noapte doar femela stă pe ouă. Incubația durează 33 – 34 de zile. O dată eclozați puii sunt hrăniți de părinți timp de 53 – 55 de zile.
6	Cerințe de habitat	Barza albă este o specie asociată cu zonele deschise, în general umede de unde își poate procura cu ușurință hrana. Astfel poate fi întâlnită în apropierea habitatelor acvatică, pășuni, fânețe, culturi agricole, mlaștini etc. Cuibărește pe un număr mare de construcții umane. Cea mai mare înălțime unde a fost dovedită cuibărirea acestei specii este în Caucaz, la aproximativ 3.500 de m.

7	Fotografii	 <p data-bbox="831 875 1198 909"><i>Barză albă (Ciconia ciconia)</i></p> <p data-bbox="887 913 1142 947">Foto: Fuciu Cătălin</p>
---	------------	--

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Ciconia ciconia</i>
2	Informații specifice speciei	Specia preferă zonele deschise, umede, de unde își poate procura hrana cu ușurință.
3	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire/pasaj Cuibărește în vecinătatea sitului.
4	Statutul de prezență [spațial]	larg răspândită
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	Prezență certă
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Specia a fost observată de mai multe ori hrănindu-se în sit.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

965 *Chlidonias hybridus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 965, Cod Natura 2000 A196
2	Denumirea științifică	<i>Chlidonias hybridus</i>
3	Denumirea populară	Chirighiță cu obraz alb
4	Descrierea speciei	Lungimea corpului este de 24 – 28 cm și o greutate de 65 – 100 g. Anvergura aripilor este de circa 57 – 70 cm. Femela este mai mica decât masculul. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri închis, obrazul alb și partea superioară a capului este neagră. Ciocul este roșu, spre deosebire de celelalte specii înrudite de chirighițe. Se hrănește cu pești, insecte și larvele acestora, melci și broaște.
5	Perioade critice	Necesită o atenție deosebită în perioadele de cuibărit și creștere a puilor. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 37,7 x 28,6 mm. Incubația durează în jur de 18-20 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de către adulți. Devin zburători la 21-25 de zile de la ieșirea din ou.
6	Cerințe de habitat	Chirighița cu obraz alb este caracteristică zonelor umede de apă dulce, bogate în vegetație.
7	Fotografii	 <p><i>Chirighiță cu obraz alb (Chlidonias hybridus)</i> Foto: Fuciu Cătălin</p>

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Chlidonias hybridus</i>
2	Informații specifice speciei	Specia preferă habitatele acvatice de apă dulce, bogate în vegetație.
3	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire
4	Statutul de prezență [spațial]	larg răspândit
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	comună
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Specia are o distribuție largă în sit, fiind observată în toate zonele: lacurile din marginea satelor, de-a lungul canalelor de irigație și pe Dunăre.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

960 *Charadrius dubius*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	960
2	Denumirea științifică	<i>Charadrius dubius</i>
3	Denumirea populară	Prundăraș gulerat mic
4	Descrierea speciei	Adulții au părțile superioare maronii, cu abdomen și piept alb și cu o bandă neagră peste piept. Fata este alba cu o scufie maronie, masca neagra pe ochi, cerc galben pe ochi și ciocul negru. Picioarele și degetele au culoarea cărnii. Are o lungime a corpului de 15-18 cm, anvergura de 32-35 cm, masa corporala medie de 40 g.
5	Perioade critice	Perioada de cuibărit și creșterea puilor (aprilie - iulie) Specia este monogamă pentru un sezon de împerechere, însă uneori perechea poate cuibări împreună mai mulți ani, întorcându-se în aceeași zonă în fiecare primăvară. La întoarcerea pe teritoriile de cuibărire care are loc în luna martie, masculii creează mici cuiburi săpate superficial în

		<p>pământ, femela alegând pe care dintre acestea îl va folosi. În ritualul de curtare a partenerei, masculul se apleacă în fața acesteia, răsfirându-și penele. Cuibăresc în perechi solitare. Specia poate utiliza pentru cuibărit chiar și habitate artificiale, precum balastierele, haldele de steril sau canalizările. Au fost semnalate chiar și cazuri de cuibărit pe teren arabil lutos, iar populațiile din India pot cuibări și în orezării. Împerecherea are loc în perioada aprilie-iunie. Ambii părinți clocesc 3-5 ouă, cu dimensiunea de 30 x 22 mm, timp de 24-25 de zile. Puii își i-au zborul la 25-27 de zile după eclozare, în tot acest timp fiind îngrijiți și hrăniți de unul sau chiar de către ambii părinți. O pereche poate scoate unul sau două rânduri de pui pe an.</p>
6	Cerințe de habitat	Specie de coastă, poate fi găsită pe țărmuri întinse și nisipoase, pe malul apelor încet curgătoare sau pe malul lacurilor, dar și în mlaștini, în special în timpul migrației.
7	Fotografii	 <p>Prundăraș hulerat mic (<i>Charadrius dubius</i>) Foto: Miholcsa Tamás</p>

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Charadrius dubius</i>
2.	Informații specifice speciei	Specie cuibăritore și migratoare în sit.
3.	Statutul de prezență [temporal]	Reproducere / odihnă și hrănire/pasaj. (Specie migratoare și cuibăritore în România.)
4.	Statutul de prezență [spațial]	Marginală. (Prezent pe bancurile de nisip.)
5.	Statutul de prezență [management]	Specie nativă.
6.	Abundență	Comună.

7.	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8.	Distribuția speciei [interpretare]	Cuibărește pe bancurile de nisip de pe Dunăre. În migrație poate fi prezent și pe marginea lacurilor.
9.	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

975 *Circus macrourus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS –975, Cod Natura 2000 A083
2	Denumirea științifică	<i>Circus macrourus</i>
3	Denumirea populară	Erete alb
4	Descrierea speciei	Lungimea corpului este de 40 – 50 cm și greutatea medie de 315 g pentru mascul și 445 g pentru femela. Anvergura aripilor este cuprinsă între 97 – 118 cm. Masculul este gri pal pe spate și vârful aripilor sunt negre. Femela este maro cu un abdomen pal. Se hrănește cu rozătoare, păsări, insecte, broaște, șopârle și șerpi.
5	Perioade critice	<p>Perioada de cuibărit și creșterea puilor Cuibul este așezat pe sol în vegetația deasă și înaltă. Este alcătuit din paie și alte resturi vegetale. Femela depune 4 – 5 oua în luna mai cu o dimensiune de circa 43,5 x 34 mm. Incubația durează 28 – 30 de zile și este asigurată de femela, care este hrănită de mascul în tot acest timp. Timp de circa 2 săptămâni după ieșirea puilor din oua, masculul continuă să aducă hrana, atât pentru femela cât și pentru pui. De obicei supraviețuiesc numai 2 - 3 pui. Puii devin zburători la 35 – 40 de zile, dar rămân dependenți de părinți încă 14 – 21 de zile.</p> <p>Amenințări</p> <ul style="list-style-type: none"> – Alterarea și pierderea habitatelor în urma activităților agricole. – Contaminarea prin produse agricole. – Alterarea și pierderea de habitat cauzate de schimbarea folosirii terenurilor. – Pierderea și deteriorarea zonelor de reproducere și de aglomerare.

		<ul style="list-style-type: none"> - Efectul vânătorii și braconajului în timpul perioadei de reproducere. - Efectul altor activități antropogene. <p>Degradarea habitatelor prin transformarea pășunilor în terenuri agricole, intensificarea agriculturii și folosirea de pesticide, arderea terenurilor și supra pășunatul, alături de vânătoarea ilegală, sunt principalele pericole pentru declinul speciei. Un Plan International de Acțiune, a fost elaborat în 2003 și acțiuni de conservare a pășunilor au fost întreprinse în aceasta perioada.</p>
6	Cerințe de habitat	<p>Eretele alb este o specie caracteristică pășunilor și stepelor uscate, terenurilor agricole și mlaștinilor aflate în preajma râurilor. Se hrănește cu rozătoare, păsări, insecte, broaște, șopârle și șerpi, capturând prada la o distanță de până la 20 de km de cuib. Zboară la înălțimi mici, de 1-9 m depărtare de sol și coboară brusc după ce identifică prada. Hrana este formată în principal din mamifere, șopârle, broaște și păsări mici, dar poate consuma ocazional și insecte, în special lăcuste. În migrație se deplasează individual, însă femelele și exemplarele tinere pot fi văzute în grupuri de 10-15 exemplare. Longevitatea maximă cunoscută este de 13 ani și 5 luni.</p> <p>Cuibărește solitar sau în grupuri dispersate de 3-5 perechi.</p> <p>Cuibul este așezat pe sol în vegetația deasă și înaltă, fiind alcătuit din paie și alte resturi vegetale. Femela depune 4-5 ouă în luna mai, cu o dimensiune de circa 43,5 x 34 mm. Incubația durează 28-30 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Acesta continuă să aducă hrană, atât pentru femelă, cât și pentru pui timp de două săptămâni după ieșirea puilor din ouă. Din toată ponta de obicei supraviețuiesc numai 2-3 pui. Aceștia devin zburători la 35- 40 de zile, însă rămân dependenți de părinți încă 14-21 de zile.</p>

7	Fotografii	 <p data-bbox="842 842 1190 909">Erete alb <i>Circus macrourus</i> Foto: Szabó József</p>
---	------------	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Circus macrourus</i>
2.	Informații specifice speciei	Folosește terenurile agricole și pășunile din sit pentru hrănire și odihnă.
3.	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire/pasaj. (Specie migratoare în România.)
4.	Statutul de prezență [spațial]	A fost identificat în zonele agricole.
5.	Statutul de prezență [management]	Nativă.
6.	Abundență	Specie rară în SPA. Efectiv estimat: până la 3 indivizi în migrația de primăvară.
7.	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8.	Distribuția speciei [interpretare]	Eretele alb trece în migrație folosind zonele agricole pentru hrănire și odihnă.
9.	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

989 Coracias garrulus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	989
2	Denumirea științifică	<i>Coracias garrulus</i>
3	Denumirea populară	Dumbrăveancă
4	Descrierea speciei	Are dimensiuni similare stâncuței (<i>Corvus monedula</i>). Lungimea corpului este de 29 – 32 cm și o greutate de 127 – 160 g. Anvergura aripilor este de circa 52 – 57 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este uluitor, fiind de un albastru azuriu ce acoperă capul, gatul și pieptul, iar spatele este maroniu – ruginiu. Se hrănește cu rozătoare, broaște, șopârle, șerpi, păsări și insecte.
5	Perioade critice	Perioada de cuibărit și creșterea puilor (mai-august) Depune o singură pontă pe an, formată din 3-5 ouă rotunde, albe și lucioase, în a doua parte a lunii mai. Incubația durează în jur de 17-19 zile și este asigurată în special de către femelă. Puii sunt golași și orbi după eclozare, însă cresc repede și ajung zburători după 25-30 de zile, fiind hrăniți de către părinți și după părăsirea cuibului.
6	Cerințe de habitat	Preferă zonele de câmpie, calde și uscate, care au pâlcuri de pădure sau copaci solitari, ocazional putând fi întâlnită și în regiunile colinare. Preferă habitatele semideschise, mozaicate, cu arbori singuratici sau grupuri de arbori. Poate fi observată de multe ori stând. Hrana este procurată îndeosebi de pe terenuri arabile și pășuni, specia având o preferință semnificativă pentru pârloage.
7	Fotografii	 <p>Dumbrăveancă (<i>Coracias garrulus</i>) Foto: Viorel Olteanu</p>

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Coracias garrulus</i>
2.	Informații specifice speciei	Folosește stâlpii ca loc de veghe pentru hrănire. Cuibărește în stâlpi, scorburile arborilor sau în pereți de loess.
3.	Statutul de prezență [temporal]	Reproducere / odihnă și hrănire/pasaj. (Specie migratoare și cuibăritoare în România.)
4.	Statutul de prezență [spațial]	Marginală. A fost identificat atât în zona canalului cât și în ferma piscicolă.
5.	Statutul de prezență [management]	Nativă.
6.	Abundență	Specie rară în SPA. Efectiv estimat la 1-2 perechi cuibăritoare. Cuibărire incertă și/sau ocazională.
7.	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8.	Distribuția speciei [interpretare]	Șirurile de arbori de-a lungul canalelor și a drumurilor ce deservește parcelele agricole sunt adecvate pentru cuibărire.
9.	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

1114 *Larus minutus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 1114, Cod Natura 2000 A177
2	Denumirea științifică	<i>Larus minutus</i>
3	Denumirea populară	Pescăruș mic
4	Descrierea speciei	Este cel mai mic dintre pescăruși. Lungimea corpului este de 25 – 30 cm și o greutate de 88 – 162 g. Anvergura aripilor este de circa 70 – 78 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul capului este negru, aripile sunt late și rotunjite, iar partea de sub aripă este închisă la culoare. Picioarele sunt de un roșu aprins, iar ciocul este închis, negru – roșiatic. Gâtul și spatele sunt albe. Se hrănește cu insecte, inclusiv libelule, viermi și peștișori. Manifesta preferința pentru larvele de clironomie. Longevitatea cunoscută este de 10 ani și 11 luni.
5	Perioade critice	Este o specie care apare exclusiv în perioadele de migrațiune, primăvara și vara târzie/tomna.

6	Cerințe de habitat	<p>În afara perioadei de reproducere, specia este întâlnită pe mare, aproape de țărm dar și în lagune și lacuri litorale, iernând în zonele de coastă cu plaje nisipoase și măloase.</p> <p>Dieta este formată din diferite larve și insecte acvatice, preferând în mod deosebit larvele de chironomide. De asemenea, se hrănesc și cu alte viețuitoare mici acvatice. Se hrănește adeseori împreună cu alte specii de pescăruși. Își prinde hrana în zbor în cazul insectelor, dar și plonjează după pradă scufundându-se sau înoată în timp ce caută hrana</p>
7	Fotografii	<div data-bbox="639 636 1385 1128" data-label="Image"> </div> <p data-bbox="703 1173 1321 1207">Pescăruș mic (<i>Larus minutus</i>) Foto: Szabo Jozsef</p>

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Larus minutus</i>
2	Informații specifice speciei	Folosește zonele umede din sit în perioadele de migrație.
3	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire/pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	Larg răspândită
5	Statutul de prezență [management]	Nativă
6	Abundență	Comună
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Preferă lacurile din marginea satelor și cursul Dunării, oprindu-se pentru hrănire și odihnă

9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

1115 *Chroicocephalus ridibundus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 1115, Cod Natura 2000 A179
2	Denumirea științifică	<i>Larus ridibundus</i>
3	Denumirea populară	Pescăruș râzător
4	Descrierea speciei	Este un pescăruș de talie mică, lungimea corpului de 35-39 cm, cu o gluga ciocolatie vara, pe care o pierde în timpul iernii. Părțile superioare sunt gri, cele inferioare sunt albe, cioc și picioare roșii. Anvergura aripilor este de 86-99 de centimetri, iar masa corporala atinge, în medie, 200-400 de grame.
5	Perioade critice	Cuibărește în lunile aprilie și mai în colonii cu densitate mare, alcătuite din mai multe mii de perechi, adeseori cu alte specii de pescăruși și chire. În aceste colonii fiecare pereche își apără teritoriul. În ritualul nupțial, masculul hrănește femela. Comportamentul indivizilor în colonie este influențat de ritualuri bine definite și complexe, care sunt însoțite de strigăte puternice. Cuibul este unul foarte simplu, amplasat pe sol sau între plante. Ponta de 2-3 ouă este clocită de ambii părinți, timp de 23-26 de zile. Dimensiunea unui ou este de 53 x 37 mm. Puii nu părăsesc imediat cuibul, dar la vârsta de 10 zile deja se îndepărtează de acesta. Ei părăsesc definitiv cuibul după 33-37 de zile, când deja știu să zboare. În tot acest interval sunt apărați și hrăniți de către ambii părinți. O pereche scoate un singur rând de pui pe an.
6	Cerințe de habitat	Specia cuibărește în principal în interiorul continentului și preferă zonele umede superficiale, inundate temporar, cu vegetație înaltă. Alcătuieste colonii pe malul lacurilor, lagunelor, râurilor lent curgătoare, în delte, estuare și mlaștini cu movile, dar pot cuibări în zonele ridicate ale mlaștinilor sărate, pe dune și insule în apropierea coastelor. Mai folosește și habitate artificiale, precum bălți, canalizări, balastiere, canale și zone inundate și poate cuibări și în mlaștini desecate, pe dune de nisip, în zone litorale și pe insule stâncoase. În timpul iernii apare mai ales în habitate din zona coastei, având o preferință față de estuare cu maluri nisipoase sau nămolose și în

		general evită zonele de coastă stâncoase sau expuse.
7	Fotografii	 <p><i>Pescăruș răsător (Larus ridibundus)</i> Foto: Fuciu Cătălin</p>

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Larus ridibundus</i>
2	Informații specifice speciei	Specie întâlnită frecvent în toate habitatele acvatice, ocazional pe terenurile agricole.
3	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire/pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	Larg răspândită
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	comună
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Specia a fost întâlnită frecvent în sit, în toate habitatele. Densități ridicate pot fi întâlnite odihnindu-se pe dunele de nisip, atunci când cotele Dunării sunt scăzute sau în migrația deasupra fluviului.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

1190 *Pelecanus crispus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 1190, Cod Natura 2000 A020
2	Denumirea științifică	<i>Pelecanus crispus</i>
3	Denumirea populară	Pelican creț
4	Descrierea speciei	Pelicanul creț este ruda apropiată a Pelicanului comun. Este doar cu puțin mai mare decât ruda sa și atinge 10.000 – 12.000 g. Penajul este alb suriu. În haina de nunta, pe cap apare un mot de pene buclate și moi, care la păsările foarte bătrâne atinge o lungime de 14 – 16 cm, iar “gușa care atârână de cioc” se colorează intens în roșu coral.
5	Perioade critice	Necesită o atenție deosebită în perioadele de cuibărit și creștere a puilor. Se reîntorc din cartierele de iernare mai devreme decât pelicanul comun, la începutul lunii martie. Cuibul este poziționat pe insule plutitoare sau staționare, izolate de mal pentru a evita prădători. La densități mari, cuiburile pot fi amplasate la mică distanță unele de altele. Acesta este alcătuit din rizomi de stuf și alte resturi vegetale, având 1 m înălțime. Obişnuiește să bătătorească zonele de lângă cuib și nu are tendința să cuibărească în locuri unde astfel de activități generează noroi. Ponta este formată din 1-6 ouă albicioase, care sunt clocite de ambii părinți. Incubația durează 30-32 de zile, iar puii sunt gata de zbor după 75-85 de zile. După vârsta de 98-105 zile ei sunt complet independenți de părinți. Perioada cea mai sensibilă este incubația, succesul eclozării puilor fiind de 35-70%.
6	Cerințe de habitat	Specia se întâlnește cu preponderență în zona continentală, în habitatele acvatice dulcicole, dar și în lagune de coastă, delte și estuare. În România cuibărește în Delta Dunării alături de pelicanul comun, <i>Pelecanus onocrotalus</i> , dar și izolat, în colonii mici de câteva zeci de perechi, în zona sudică a Deltei Dunării și a complexul lagunar Razim-Sinoe. O parte din această populație ierneză pe culoarul inferior al Dunării.

7	Fotografii	 <p data-bbox="810 927 1214 965">Pelecan creț (<i>Pelecanus crispus</i>)</p> <p data-bbox="895 967 1129 1003">Foto: Szabo Jozsef</p>
---	------------	--

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Pelecanus crispus</i>
2	Informații specifice speciei	Specie cu preferință ridicată pentru habitatele acvatice dulcicole, în sit a fost observată odihnindu-se, în numere mici.
3	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire/pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	izolată
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	Prezență certă
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Specia a fost observată de mai multe ori în sit. Toate observațiile provin din zona Dunării.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

1206 *Calidris pugnax* (syn. *Philomachus pugnax*)

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 1206, Cod Natura 2000 A151
2	Denumirea științifică	<i>Philomachus pugnax</i>
3	Denumirea populară	Bătăuș
5	Descrierea speciei	Masculul are lungimea corpului de 29-32 cm și o greutate cuprinsă între 168-242 g. Anvergura aripilor este de circa 54-60 cm. Penajul nupțial este spectaculos, cu pene prelungi maronii și albe pe gușă și pe gât, iar pe cap prezintă moțuri. Variabilitatea acestui penaj este atât de mare încât individualizează fiecare mascul. Spatele este gri-marونی, iar ciocul și picioarele sunt portocalii. Femela are o lungime a corpului de 22-26 cm și o greutate cuprinsă între 85-126 g. Anvergura aripilor este de 46-49 cm. Femelele sunt maro deschis, pe spate prezentând pete negre mari.
6	Perioade critice	Specia este întâlnită doar în timpul pasajului
7	Cerințe de habitat	Specia cuibărește în habitate de tundră de la limita pădurilor până la coasta Oceanului Arctic. Preferă pentru împerechere dealurile aride și versanții cu tufișuri de sălcii, <i>Salix spp.</i> , și mesteacăn, <i>Betula sp.</i> , iar pentru cuibărit se deplasează în teritorii cu rogozuri înalte. Se hrănește în zone litorale, delte, mlaștini sărate și în zone umede de câmpie (precum bălți mici cu vegetație la margine și mlaștini cu movile). În afara perioadei de reproducere specia poate fi văzută căutându-și hrana la malurile noroioase ale bălților salmastre, saline și alcaline, pe maluri de râuri, mlaștini și în zone inundate, dar și în fânețe, pășuni sau pe terenuri agricole (cultivate în special cu grâu sau orez).

8	Fotografii	 <p data-bbox="836 826 1217 860"><i>Bătăuș (Philomachus pugnax)</i></p> <p data-bbox="900 866 1155 898">Foto: Fuciu Cătălin</p>
---	------------	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Philomachus pugnax</i>
2	Informații specifice speciei	Specia preferă habitatele cu apă foarte mică. Situl oferă aceste habitate mai ales primăvara, toamna prefer marginea lacurilor și terenurile agricole inundate.
3	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire/pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	izolată
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	Prezență certă
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Specia apare în perioadele de migrație de regulă la marginea lacurilor sau pe lângă apele ce băltesc după topirea zăpezilor
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

1220 *Platalea leucorodia*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 1220, Cod Natura 2000 A034
2	Denumirea științifică	<i>Platalea leucorodia</i>
3	Denumirea populară	Lopătar
4	Descrierea speciei	Penajul este alb, iar în partea posterioară a capului se observă un smoc mare de pene subțiri. Spre deosebire de egrete, cu care seamănă la culoarea penajului, are un cioc turtit pe toată lungimea sa și lățit la vârf „ca o lingură sau un clește lat (C. Rosetti Bălănescu)”, iar în zbor își ține gâtul întins. Lungimea corpului este de 80-93 cm iar greutatea de circa 1500 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 120-135 cm. Adulții au înfățișare similară.
5	Perioade critice	Sosește în martie-aprilie din cartierele de iernare. Din ritualul nupțial fac parte parade la care participă ambii parteneri, cu diverse posturi ale corpului și ridicări ale penelor de pe cap. La construirea cuibului, alcătuit din crenguțe și stuf, participă cei doi părinți, masculul fiind primul care începe construcția. Pe interior cuibul este căptușit cu fire de iarbă și frunze. El poate fi poziționat direct pe pământ, atunci când e vorba de insulițe izolate, sau poate fi poziționat în vegetație acvatică deasă, precum pâlcuri de sălcii sau stuf compact. Cuibărește adesea în colonii mixte alături de egrete mici, stârci și cormorani, distanța dintre cuiburi fiind de 1-2 m sau chiar mai puțin. Dacă cuibul este amplasat în copaci, înălțimea maximă este de 5 m, speciile preferate fiind sălciile, <i>Salix sp.</i> , stejarii, <i>Quercus sp.</i> , și plopii, <i>Populus sp.</i> Femela depune 3-5 ouă de culoare albă cu pete mici, maronii, în perioada cuprinsă între mijlocul lunii mai și mijlocul lunii iunie. Dimensiunea medie a ouălor este de 65,8 x 45,1 mm. După o incubație de 24-25 de zile puii eclozează și peste 50-56 de zile devin independenți.
6	Cerințe de habitat	Lopătarul este o specie caracteristică bălților și lacurilor puțin adânci cu stufărișuri și pâlcuri de copaci. Preferă aceste zone umede din zona de câmpie, însă limita altitudinală a cuibăritului pentru această specie ajunge până la 2.000 m în lacul Sevan din Armenia

7	Fotografii	 <p data-bbox="826 824 1206 860">Lopătar (<i>Platalea leucorodia</i>)</p> <p data-bbox="895 864 1137 900">Foto: Fuciu Cătălin</p>
---	------------	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Platalea leucorodia</i>
2	Informații specifice speciei	Specia preferă habitatele cu apă mică. Poate fi observat ocazional și pe bancurile de nisip de pe malul Dunării, atunci când cotele sunt mici, sau odihnindu-se în arborii de pe mal.
3	Statutul de prezență [temporal]	Odihnă și hrănire/pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	izolată
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	Prezență certă
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Specia a fost observată în mai multe locații din sit, în majoritatea cazurilor pe marginea bălților.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

1279 *Sterna albifrons*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 1279, Cod Natura 2000 A195
2	Denumirea științifică	<i>Sterna albifrons</i>
3	Denumirea populară	Chiră mică
4	Descrierea speciei	Lungimea corpului este de 20-28 cm și are o greutate de 45-60 g. Anvergura aripilor este de circa 45-55 cm. Este cea mai mică dintre speciile de chire. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri, fruntea albă, ciocul galben cu vârful negru, iar picioarele sunt galbene.
5	Perioade critice	Perioada de cuibărit și creșterea puilor Este o specie monogamă și teritorială. Sosește din cartierele de iernare la sfârșitul lunii aprilie. Ritualul nupțial este inițiat de mascul, care aduce pește în dar femelei. Cuibărește solitar sau în colonii mici, în locuri nude sau acoperite de foarte puțină vegetație, situate la malul apelor, pe insule, în sărături, mlaștini, golfuri sau pe terasele nămolose de la marginea apelor, acolo unde nu ar cuibări alte păsări pretențioase față de locul ales pentru reproducere. În acest fel, chiră mică se asigură că elimină concurența pentru locurile de cuibărit, iar cuibărirea dispersată, în colonii mici, asigură un risc mic pentru întreaga populație dintr-o anumită zonă. Cuiburile sunt amplasate la minimum 2 m distanță unele de altele. Cuibul este reprezentat de o simplă depresiune superficială a solului, unde sunt depuse ouăle. Femela depune o pontă formată în mod obișnuit din 2-3 ouă de culoare crem cu pete închise, maro-verzui, în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie. Dimensiunea medie a unui ou este de 31,5 x 23,1 mm. Incubația durează în jur de 17- 22 de zile și este asigurată de ambii parteneri.
6	Cerințe de habitat	Chira mică este caracteristică zonelor umede costiere, dar și lacurilor interioare cu apă dulce, situate la o distanță de câțiva kilometri de mare. Longevitatea maximă cunoscută este de 23 de ani.

7	Fotografii	 <p data-bbox="831 882 1203 916">Chiră mică (<i>Sterna albifrons</i>)</p> <p data-bbox="898 920 1139 954">Foto: Szabo Jozsef</p>
---	------------	--

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Sterna albifrons</i>
2	Informații specifice speciei	Specia preferă habitatele acvatice costiere, dar și a lacurilor interioare cu apă dulce. Este întâlnită frecvent pe cursul Dunării.
3	Statutul de prezență [temporal]	Cuibărit, odihnă și hrănire/pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	izolată
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	Prezență certă
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Specia cuibărește pe bancurile de nisip pe Dunăre.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

1282 *Sterna hirundo*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	Cod EUNIS – 1282, Cod Natura 2000 A193
2	Denumirea științifică	<i>Sterna hirundo</i>
3	Denumirea populară	Chiră de baltă
4	Descrierea speciei	Lungimea corpului este de 31 – 37 cm și o greutate de 110 – 145 g. Anvergura aripilor este de circa 75 – 80 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este gri, iar ciocul roșu aprins cu vârful negru și picioarele roșii. Partea superioară a capului este neagră. Se hrănește cu peste (5 – 15 cm lungime), insecte, și melci.
5	Perioade critice	Necesită o atenție deosebită în perioadele de cuibărit și creștere a puilor. Ponta depusă în a doua parte a lunii mai și în iunie este formată în mod obișnuit din 2-3 ouă, cu o dimensiune medie de 41,1 x 30,4 mm. Incubația durează în jur de 22-28 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Specia are un caracter foarte ofensiv în apropierea cuibului sau a puilor, astfel încât poate ataca specii de prădători de talie mare. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de adulți până când devin zburători, la circa 27-30 de zile.
6	Cerințe de habitat	Chira de baltă este caracteristică zonelor umede costiere, dar și lacurilor interioare cu apă dulce. Cuibărește pe plaje nisipoase sau pe insule, pe dune de nisip din interiorul bălților, uneori pe resturi vegetale sau pe vegetație plutitoare.
7	Fotografii	 <p style="text-align: center;"><i>Chiră de baltă (Sterna hirundo)</i> Foto: Szabo Jozsef</p>

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Sterna hirundo</i>
2	Informații specifice speciei	Specia preferă habitatele acvatice, dar și lacurile interioare cu apă dulce. Cuibărește pe bancul de nisip pe Dunăre.
3	Statutul de prezență [temporal]	Cuibărit, odihnă și hrănire/pasaj
4	Statutul de prezență [spațial]	izolată
5	Statutul de prezență [management]	nativă
6	Abundență	comună
7	Perioada de colectare a datelor din teren	octombrie 2017 – martie 2019
8	Distribuția speciei [interpretare]	Specia preferă habitatele acvatice, dar și lacurile interioare cu apă dulce. Cuibărește pe bancul de nisip pe Dunăre.
9	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei este prezentată în Anexe.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea Capitolul Bibliografie

2.2 Alte specii de păsări observate în zona Ostrovului Ciocănești, pădurii de pe malul Dunării, respective a canalului

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A296
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus palustris</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar de mlaștină
4.	Observații	Specie relativ comună cuibăritoare în vegetația densă din habitatele umede.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A168
2.	Denumirea științifică	<i>Actitis hypoleucos</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar de munte
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada migrației.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A247
2.	Denumirea științifică	<i>Alauda arvensis</i>
3.	Denumirea populară	Ciocârlie de câmp
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună în zonele agricole adiacente sitului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A364
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis carduelis</i>
3.	Denumirea populară	Sticlete
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună pretutindeni.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A363
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis chloris</i>
3.	Denumirea populară	Florinte
4.	Observații	Specie cuibăritoare relativ comună pretutindeni.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A365
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis spinus</i>
3.	Denumirea populară	Scatiu
4.	Observații	Specie sporadică în migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A335
2.	Denumirea științifică	<i>Certhia brachydactyla</i>
3.	Denumirea populară	Cojoaică cu degete scurte
4.	Observații	Specie cuibăritoare sporadică în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A030
2.	Denumirea științifică	<i>Ciconia nigra</i>
3.	Denumirea populară	Barză neagră
4.	Observații	Specie de interes comunitar. Preferă habitatele acvatice, cuibărește în pădurile adiacente acestora. A fost observată în perioada de migrație, dar și în cea de cuibărire. Este

Nr	Informație/Atribut	Observație
		posibilă cuibărirea sa în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A081
2.	Denumirea științifică	<i>Circus aeruginosus</i>
3.	Denumirea populară	Erete de stuf
4.	Observații	Specie de interes comunitar. A fost observată în perioada de migrație, atât primăvara cât și toamna. Preferă stufărișurile întinse.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A373
2.	Denumirea științifică	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>
3.	Denumirea populară	Botgros
4.	Observații	Specie sporadică în migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	
2.	Denumirea științifică	<i>Columbia livia domestica</i>
3.	Denumirea populară	Porumbel de casă
4.	Observații	Specie antropizată comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A208
2.	Denumirea științifică	<i>Columba palumbus</i>
3.	Denumirea populară	Porumbel gulerat
4.	Observații	Cea mai comună specie de porumbel sălbatic, cuibărește pe toată suprafața sitului,

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A349
2.	Denumirea științifică	<i>Corvus cornix</i>
3.	Denumirea populară	Cioară grivă
4.	Observații	Specie comună în toate habitatele.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A347
2.	Denumirea științifică	<i>Corvus frugilegus</i>
3.	Denumirea populară	Cioară de semănătură

Nr	Informație/Atribut	Observație
4.	Observații	Specie comună în habitatele agricole.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A429
2.	Denumirea științifică	<i>Dendrocopus syriacus</i>
3.	Denumirea populară	Ciocănitore de grădini
4.	Observații	Specie de interes comunitar.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A236
2.	Denumirea științifică	<i>Dryocopus martius</i>
3.	Denumirea populară	Ciocănitore neagră
4.	Observații	Specie de interes comunitar. Cuibărește sporadic în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A096
2.	Denumirea științifică	<i>Falco tinnunculus</i>
3.	Denumirea populară	Vânturel roșu
4.	Observații	Specie comună, mai multe perechi cuibăresc în șirurile de arbori.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A342
2.	Denumirea științifică	<i>Garrulus glandarius</i>
3.	Denumirea populară	Gaiță
4.	Observații	Specie răspândită în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A299
2.	Denumirea științifică	<i>Hippolais icterina</i>
3.	Denumirea populară	Frunzăriță galbenă
4.	Observații	Specie relativ comună cuibăritoare în vegetația densă din pădurile Luncii Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A438
2.	Denumirea științifică	<i>Iduna pallida</i>
3.	Denumirea populară	Frunzăriță cenușie

Nr	Informație/Atribut	Observație
4.	Observații	Specie sudică. Cuibăritoare în vegetația densă din pădurile Luncii Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A251
2.	Denumirea științifică	<i>Hirundo rustica</i>
3.	Denumirea populară	Rândunică
4.	Observații	Specie relativ comună care folosește situl pentru cuibărire și hrănire.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A339
2.	Denumirea științifică	<i>Lanius minor</i>
3.	Denumirea populară	Sfrâncioc cu fruntea neagră
4.	Observații	Specie de interes comunitar. Cuibărește pe șirurile de arbori de pe marginea drumurilor agricole.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A338
2.	Denumirea științifică	<i>Lanius collurio</i>
3.	Denumirea populară	Sfrâncioc roșiatic
4.	Observații	<i>Specie de interes comunitar. Cuibărește în tufărișurile din sit.</i>

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A271
2.	Denumirea științifică	<i>Luscinia megarhynchos</i>
3.	Denumirea populară	Privighetoare roșcată.
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A319
2.	Denumirea științifică	<i>Muscapa striata</i>
3.	Denumirea populară	Muscar sur
4.	Observații	Specie de interes comunitar. Sporadic cuibăritoare în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A329

Nr	Informație/Atribut	Observație
2.	Denumirea științifică	<i>Cyanistes caeruleus</i>
3.	Denumirea populară	Pițigoii albastru
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună pretutindeni.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A330
2.	Denumirea științifică	<i>Parus major</i>
3.	Denumirea populară	Pițigoii mare
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună pretutindeni.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A354
2.	Denumirea științifică	<i>Passer domesticus</i>
3.	Denumirea populară	Vrabie de casă
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună. Lipsește din păduri.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A356
2.	Denumirea științifică	<i>Passer montanus</i>
3.	Denumirea populară	Vrabie de câmp
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună. Cuibărește sporadic și în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A356
2.	Denumirea științifică	<i>Passer hispaniolensis</i>
3.	Denumirea populară	Vrabie de negricioasă
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună. Cuibărește, mai ales, în cuiburile de berze din localitățile aflate din apropierea sitului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A115
2.	Denumirea științifică	<i>Phasianus colchicus</i>
3.	Denumirea populară	fazan
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună introdusă.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A273

Nr	Informație/Atribut	Observație
2.	Denumirea științifică	<i>Phoenicurus ochruros</i>
3.	Denumirea populară	Codroș de munte
4.	Observații	Specie comună în apropierea clădirilor.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A274
2.	Denumirea științifică	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>
3.	Denumirea populară	Codroș de pădure
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A315
2.	Denumirea științifică	<i>Phylloscopus collybita</i>
3.	Denumirea populară	Pitulice mică
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună pretutindeni.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A343
2.	Denumirea științifică	<i>Pica pica</i>
3.	Denumirea populară	Coțofană
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A234
2.	Denumirea științifică	<i>Picus canus</i>
3.	Denumirea populară	Ghionoaiă sură
4.	Observații	Specie de interes comunitar. Cuibăritoare sporadică în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A332
2.	Denumirea științifică	<i>Sitta europea</i>
3.	Denumirea populară	Țiclean
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A209
2.	Denumirea științifică	<i>Streptopelia decaocto</i>
3.	Denumirea populară	Guguștiuc

Nr	Informație/Atribut	Observație
4.	Observații	Specie comună antropizată.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A210
2.	Denumirea științifică	<i>Streptopelia turtur</i>
3.	Denumirea populară	Turturică
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună pe șirurile de arbori și pădurile din SPA.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A311
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia atricapilla</i>
3.	Denumirea populară	Silvie cu cap negru
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A310
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia borin</i>
3.	Denumirea populară	Silvie de zăvoi
4.	Observații	Specie relativ rară cuibăritoare în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A308
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia curruca</i>
3.	Denumirea populară	Silvie mică
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună în zona.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A307
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia nisoria</i>
3.	Denumirea populară	Silvie porumbacă
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A161
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa erythropus</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar negru
4.	Observații	Specie prezentă în migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A164
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa nebularia</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar cu picioare verzi
4.	Observații	Specie prezentă în migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A165
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa ochropus</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar de zăvoi
4.	Observații	Specie comună în migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A283
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus merula</i>
3.	Denumirea populară	Mierlă
4.	Observații	Specie cuibăritoare comună în pădurile din Lunca Dunării.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A285
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus philomelos</i>
3.	Denumirea populară	Sturz cântător
4.	Observații	Observată în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A284
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus pilaris</i>
3.	Denumirea populară	Cocoșar
4.	Observații	Observat în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A256
2.	Denumirea științifică	<i>Anthus trivialis</i>
3.	Denumirea populară	Fâsă de pădure
4.	Observații	Observate 3 exemplare în pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A153
2.	Denumirea științifică	<i>Gallinago gallinago</i>

Nr	Informație/Atribut	Observație
3.	Denumirea populară	Becațină comună
4.	Observații	Specia a fost observată în zone umede.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A080
2.	Denumirea științifică	<i>Circaetus gallicus</i>
3.	Denumirea populară	Șerpar
4.	Observații	<u>Specie de interes comunitar. A fost observat un exemplar în timpul pasajului.</u>

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	A097
2.	Denumirea științifică	<i>Falco vespertinus</i>
3.	Denumirea populară	Șoim de seară
4.	Observații	<u>Specie de interes comunitar. Au fost observate mai multe exemplare în timpul pasajului.</u>

3. PLAN DE MONITORIZARE A SPECIILOR DE PĂSĂRI

Metodologia de elaborare a Planurilor/Protocoalelor de monitorizare a speciilor de păsări

Planurile de monitorizare a speciilor de păsări de interes comunitar reprezintă instrumente de planificare a activităților de monitorizare a acestora.

Planul de monitorizare se bazează pe metodologia propusa pentru fiecare specie și are drept scop stabilirea locațiilor (localităților) în care se propune monitorizarea speciei, numărul transectelor sau suprafețelor de proba, după caz, luând în considerare distribuția, suprafața ocupata, fragmentarea, presiunile și amenințările, vulnerabilitatea, precum și variabilitatea ecologica a speciilor la nivelul sitului Natura 2000, astfel încât datele colectate sa fie relevante pentru fiecare specie.

Monitorizarea speciilor de păsări va avea drept punct de pornire (stare de referință), rezultatele activităților de inventariere-cartare. Prin compararea acestora cu rezultatele ulterioare ale activităților de monitoring se poate constata evoluția în timp a stării de conservare a unei specii, la nivelul unui sit Natura 2000. Astfel, se poate constata menținerea, îmbunătățirea sau degradarea statutului de conservare pentru speciile de păsări la o anumită scară de timp.

Monitorizarea speciilor de păsări, pe lângă informațiile pe care le oferă despre starea lor de conservare sau despre rezultatul diferitelor măsuri de management activ, face posibilă și identificarea timpurie a unor tendințe dinamice, având un rol important în predicția modificărilor structurale și funcționale, fapt ce permite luarea unor masuri, în timp util, pentru conservarea acestora. Cunoașterea bazata pe informațiile obținute în cadrul programelor de monitorizare asigura o mai buna înțelegere a problematicii analizate, fapt ce determina o îmbunătățire a șanselor ca deciziile luate sa fie bine documentate și corecte (*Artiola et al. 2004*). Pe lângă aplicațiile practice, monitorizarea are și o importanță teoretică, informațiile obținute având un rol deosebit de important în descifrarea legăturilor care determină structura, funcțiile și dinamica ecosistemelor.

➤ **Planul de monitorizare a speciilor de păsări din aria naturală protejată vizată de proiect**

Scopul Planului de monitorizare: Identificarea prezenței unei specii, estimarea densității și abundenței relative a acesteia în sit, aprecierea calitativi habitatului favorabil speciei și identificarea activităților antropice cu impact potențial asupra speciei.

Justificarea: Pentru luarea de decizii documentate de management în scopul menținerii sau refacerii stării de conservare favorabile a unei specii, este necesara obținerea de informații care sa permită identificarea schimbărilor în ceea ce privește distribuția speciei în aria vizata, starea populației speciei, starea habitatului speciei și perspectivele viitoare ale speciei în aria vizata.

Planul de monitorizare a speciilor de păsări este necesar sa includă:

- lista, localizarea și descrierea habitatelor selectate pentru monitorizare (aceasta se va întocmi și actualiza după finalizarea inventarierii ariilor);
- frecvența de prelevare/monitorizare;

- speciile ce urmează a fi monitorizate precum și parametrii individuali și populaționali ce urmează a fi mășurați, inclusiv efortul minim de captura necesar și metodologia recomandată;
- parametrii de biotop ai habitatelor preferate de speciile vizate și frecvența lor de determinare;
- modelul fișelor de teren;
- recomandări privind modul de analiza a datelor.

Speciile de păsări pentru care se vor realiza Planuri/Protocoale de monitorizare, sunt cele pentru care s-a realizat și inventarierea-cartarea, prezentate în cadrul Formularului standard al ariei naturale protejate.

3.1. Protocol de monitorizare pentru speciile caracteristice zonelor agricole

A. Metodologia de monitorizare

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Denumirea științifică a speciei	<i>Coracias garrulus</i>
2.	Denumirea populară a speciei	Dumbrăveancă
3.	Descrierea generală a speciei	Are dimensiuni similare stâncuței (<i>Corvus monedula</i>). Lungimea corpului este de 29 – 32 cm și o greutate de 127 – 160 g. Anvergura aripilor este de circa 52 – 57 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este uluitor, fiind de un albastru azuriu ce acoperă capul, gatul și pieptul, iar spatele este maroniu – ruginiu. Se hrănește cu rozătoare, broaște, șopârle, șerpi, păsări și insecte.
4.	Perioade importante pentru monitorizare	2 ieșiri obligatorii conform metodologiei: prima în perioada 1 mai - 31 mai, a doua în perioada 1 iunie - 30 iunie. În ambele ocazii, numărarea păsărilor se va începe cât mai devreme (începând cu ora 7 dimineața) și se va termina înainte de ora 11 dimineața, deoarece păsările sunt mai active în această perioadă a zilei.
5.	Cerințe de habitat	Spații deschise cu alternanțe ale terenurilor cultivate cu tufărișuri și pajiști. Preferă habitatele semideschise, mozaicate, cu arbori singuratici sau grupuri de arbori. Poate fi observată de multe ori stând. Hrana este procurată îndeosebi de pe terenuri arabile și pășuni, specia având o preferință semnificativă pentru pârloage.
6.	Populația la nivelul ariei naturale protejate.	1-5 perechi cuibăritoare
7.	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei se regăsește la Capitolul 5 - Anexe
8.	Fotografii	Fotografia speciei se regăsește la Descrierea generală, tabel A, punctul 7
9.	Sursele de informații	- Papadopol A. 1965. Studii asupra ornitofaunei Iezerului Călărași și sud-vestul Bălții Borcea (Balta lalomiței), Travaux du

		<p><i>Museurn d'Histoire Narurelle "Grigore Antipa". Vol. V, pp. 347-380</i></p> <p>- <i>Onea N., 2001a, Caracterizarea avifaunei acvatice din zona stepelor naturale și a Luncii Dunării. Analele Brailei, Nr. 4, p. 367- 380</i></p> <p>- <i>Onea N., 2007, Avifauna acvatica din zona Dunarii de Jos intre Calarași și Galați, Acta Musei Tutivensis, Barlad</i></p> <p>- <i>Onea N., 2002. Păsări migratoare și sedentare din zona inundabila a Braila - Galați (nepublicat)</i></p> <p>- <i>Onea N .. 2002. Ecologia și etologia păsărilor de apa din Insula Mica a Brailei. Ed. Istros - Muzeul Brailei</i></p> <p><i>Pocora Viorel, Ion Constantin, Ifrim Irina, 2007 (abstract) - The passerines migrations on the sarmatic – maritim and pontic routes în Dobrogea (East of Romania). 2nd International Eurasian Ornithology Congress, pag. 92 – 93, Antalya, Turcia.</i></p>
10.	Indicatorul/Indicatorii de monitorizare ce vor fi urmăriți	Numărul total de exemplare observate, separat pe fiecare dintre cele 2 ieșiri; se vor lua în calcul doar exemplarele înregistrate în categoriile de distanța.

Descrierea metodei/metodelor de monitorizare utilizate:

Scopul metodologiei:

Scopul principal al programului de monitorizare este înregistrarea tuturor speciilor de păsări caracteristice zonelor agricole și a efectivelor acestora în pătratele selectate și parcurse în cadrul celor doua ieșiri pe teren. Datele sunt folosite la înțelegerea schimbărilor manifestate de populațiile păsărilor clocitoare comune și pentru evaluarea efectivelor populațiilor acestora pe teritoriul fiecărei arii naturale protejate.

Specii vizate:

Specii de păsări comune diurne, răspândite în densitate mare sau medie în habitate terestre (în special habitate agricole, păduri și localități).

Metodologie:

În cazul speciilor comune, selectarea locațiilor de evaluare/monitorizare se va face în funcție de limitele sitului.

Activități:

- Numărătoare pe trasee lineare

Activitatea 1: numărătoarea pe trasee lineare

Justificare: Zonele de cuibărit ale speciei sunt localizate pe arborii aflați pe marginea drumurilor și a pădurii aflate pe lunca Dunării. Din aceste motive evaluarea pe trasee lineară în acest caz rezultă un procent date/efort mult mai bun, decât ar rezulta numărătoarea în puncte de monitorizare.

Metodologie: Observatorii se deplasează încet pe traseul marcat și notează toate speciile văzute/auzite. Se notează comportamentul și activitatea fiecărui individ (zboară la înălțime, hrănește puii, etc.). Se vor nota și indivizii din afara transectelor.

Astfel se va rezulta o listă completă a speciilor și indivizilor observați.

Se vor efectua evaluări pe trasee lineare terestre pe 3 trasee lineare, care vor avea lungimea între 500 și 1000 m. Locația lor exactă va fi definită cu ocazia primei sesiuni de monitorizare și va fi permanentă pe toată perioada monitorizării.

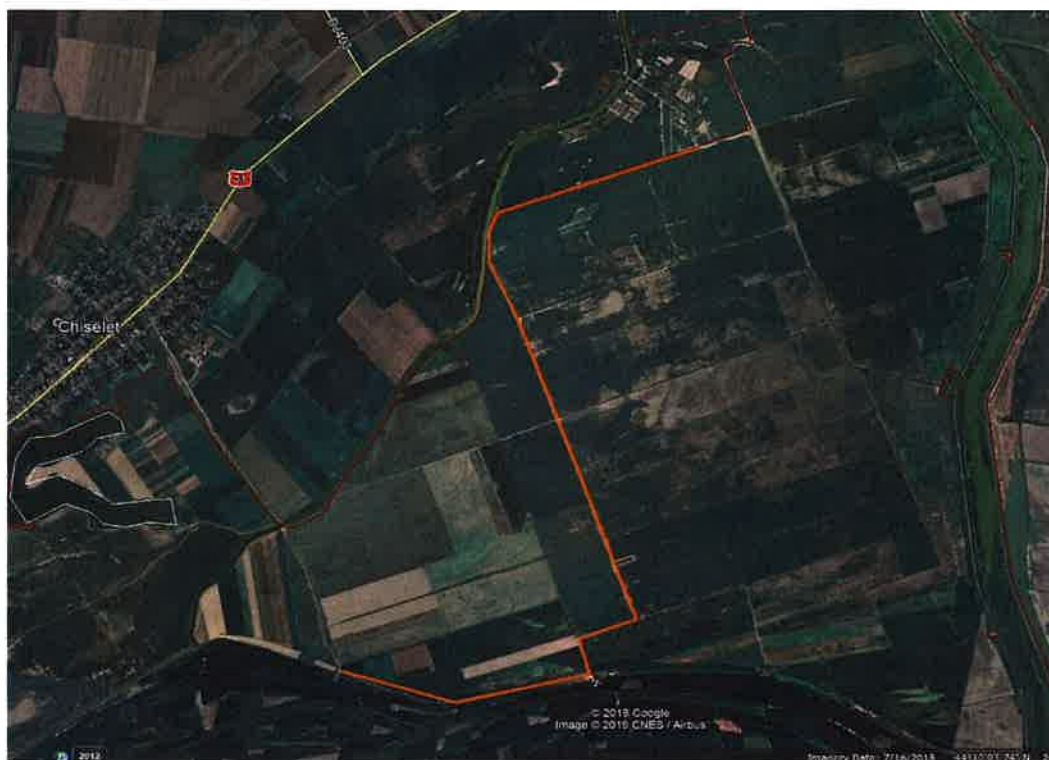

Figura 2 - Transect 1 (portocaliu) pentru Dumbrăveancă

Figura 3 - Transect 2 (portocaliu) pentru Dumbrăveancă

B. Planul de monitorizare

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Stabilirea locațiilor de monitorizare.	Speciile vor fi monitorizate în suprafețe de proba ce vor acoperi principalele zone din sit cu acoperire a habitatelor preferate ale speciilor vizate, asigurând astfel, reprezentativitatea necesara. Zonele de monitorizare vor fi stabilite în interiorul limitelor habitatului preferat al speciilor, pentru a se evita efectul de margine, astfel incot sa acopere cat mai bine distribuția și variabilitatea spațiala a acestora.
2.	Hărțile asociate locațiilor de monitorizare	Figurile 2 și 3
3.	Perioada/periodele de monitorizare	Prima ieșire în perioada 1 mai - 31 mai, a doua în perioada 1 iunie - 30 iunie.
4.	Frecvența monitorizării	Bianuala, cu 2 ieșiri obligatorii, conform perioadelor specificate mai sus.
5.	Resursele umane necesare (nr. persoane)	2 experți
6.	Numărul de zile / om necesare	Minim 3 zile
7.	Echipamentul necesar	- binoclu;

	<ul style="list-style-type: none"> - ceas; - determinant de păsări; - jurnal de teren (la prima ieșire: Formular de selectare a punctelor); - harta pătratului; - aparat GPS (track-log ON); - aparat foto; - busola (opțional); vestimentație potrivită.
--	--

3.2. Protocol de monitorizare pentru speciile cuibăritoare acvatice și palustre

A. Metodologia de monitorizare

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Denumirea științifică a speciei	<i>Ardeola ralloides</i> , <i>Aythya nyroca</i> , <i>Chlidonias hybridus</i> , <i>Pelecanus crispus</i> , <i>Philomachus pugnax</i> , <i>Platalea leucorodia</i> , <i>Sterna albifrons</i> , <i>Sterna hirundo</i> , <i>Anser anser</i> , <i>Anser albifrons</i> , <i>Larus minutus</i> , <i>Larus ridibundus</i> , <i>Charadrius dubius</i> .
2.	Denumirea populară a speciei	Stârc galben, rață roșie, chirighiță cu obraz alb, pelican creț, bătaș, lopătar, chiră mică, chiră de baltă, gâsca de vară, gărlița mare, pescărușul răsător, prundăraș mic, pescăruș mic
3.	Descrierea generală a speciei	Aceste specii ocupă diferite habitate acvatice disponibile, de la marile întinderi acvatice, lacuri izolate sau malurile râurilor, până la canale sau lacurile de agrement din orașe. Uneori cuibăresc și la distanțe mai mari de la suprafețele acvatice, în colonii sau solitare. Păsările acvatice se hrănesc cu pești de talie mică, broaște, șerpi, cu insecte și larvele lor sau cu materiale vegetale.
4.	Perioade importante pentru monitorizare	Ieșiri obligatorii conform metodologiei: prima în perioada 16 martie - 19 aprilie, a doua 20 aprilie - 1 mai, a treia în perioada 15 mai - 1 iunie, a patra în perioada 10 iunie - 20 iunie pentru speciile cuibăritoare și pentru migrația de primăvară respectiv câte o zi bisăptămânal. Începând din 20 august până la data de 20 octombrie pentru speciile migratoare, începând cu 15 noiembrie câte o zi din trei în trei săptămâni pentru monitorizarea populațiilor de găște care ierneză în SPA. Această activitate va fi efectuată până la data de 15 martie.
5.	Cerințe de habitat	Habitat acvatice: lacuri, iazuri, canale etc.
6.	Populația la nivelul ariei naturale protejate.	Stârcul galben: 800-1000 de indivizi Rață roșie: 12-14 de perechi și 130-240 de indivizi Chirighiță cu obraz alb: 300-500 de indivizi

		<p>Pelican creț: < 50 de indivizi Bătăuș: 300-500 de indivizi Lopătar: 120-140 de indivizi Chiră mică: 1-4 de perechi Chiră de baltă: 20-50 de perechi și >200 de indivizi Gâsca de vară: >200 de indivizi Gârlița mare: >300 de indivizi Pescărușul răzător: 14000-20000 de indivizi Prundăraș mic: >5 de perechi și >200 indivizi Pescăruș mic: 30-50 de indivizi</p>
7.	Distribuția speciei [harta distribuției]	Hărțile de distribuție a speciilor se regăsește la Capitolul 5 - Anexe
8.	Fotografii	Fotografiile ale speciilor se regăsesc la Descrierea generala a fiecăreia, tabel A, punctul 7
9.	Sursele de informații	<p>- Papadopol A. 1965. Studii asupra omitofaunei lezerului Călărași și sud-vestul Bălții Borcea (Balta lalomiței), <i>Travaux du Museurn d'Histoire Narurelle "Grigore Antipa". Vol. V, pp. 347-380</i></p> <p>- Onea N., 2001a, <i>Caracterizarea avifaunei acvatice din zona stepelor naturale și a Luncii Dunării. Analele Brailei, Nr. 4, p. 367- 380</i></p> <p>- Onea N., 2007, <i>Avifauna acvatica din zona Dunării de Jos intre Călărași și Galați, Acta Musei Tutivensis, Barlad</i></p> <p>- Onea N., 2002. <i>Păsări migratoare și sedentare din zona inundabila a Braila - Galați (nepublicat)</i></p> <p>- Onea N .. 2002. <i>Ecologia și etologia păsărilor de apa din Insula Mica a Brailei. Ed. Istros - Muzeul Brailei</i></p> <p>Pocora Viorel, Ion Constantin, Ifrim Irina, 2007 (abstract) - <i>The passerines migrations on the sarmatic – maritim and pontic routes în Dobrogea (East of Romania). 2nd International Eurasian Ornithology Congress, pag. 92 – 93, Antalya, Turcia.</i></p>
10.	Indicatorul/Indicatorii de monitorizare ce vor fi urmăriți	<p>Numărătoare pe transectele și pe punctele prestabilite pentru speciile: <i>Ardeola ralloides, Aythya nyroca, Chlidonias hybridus, Pelecanus crispus, Philomachus pugnax, Platalea leucorodia, Sterna albifrons, Sterna hirundo, Anser anser, Anser, albifrons, Larus minutus, Larus ridibundus, Charadrius dubius</i>, în timpul migrației respectiv în perioada de cuibărit</p> <p>Numărarea tuturor perechilor cuibăritoare respectiv a coloniilor de chire și prundăraș.</p>

Descrierea metodei/metodelor de monitorizare utilizate:

Scopul acestei metodologii este:

- Numărarea în puncte a exemplarelor speciilor de păsări palustre, stârc pitic etc.
- Evaluarea numărului total de perechi cuibăritoare pentru fiecare specie acvatică sau dependentă de mediul acvatic
- Colectarea datelor de distribuție pentru restul speciilor cuibăritoare.

Specii vizate:

Specii de păsări cuibăritoare, migratoare și cele care ierneză în sit în habitate acvatice sau în apropierea acestora.

Metodologie:

Fiecare zonă de evaluare cuprinde habitatele acvatice din sit (ape stătătoare și Cursul Dunării)

Nu se va folosi playback pentru a provoca păsările să răspundă. Păsările nu vor fi monitorizate în condiții meteo nefavorabile (vizibilitate slabă, vânt puternic, ploaie puternică etc.

Activități:

1. Numărătoare în puncte și transecte prestabilite pentru speciile migratoare de pescăruși, chire sau alte specii de interes conservativ care migrează urmărind și cursul Dunării. Specii care ierneză în SPA.
2. Numărarea tuturor perechilor cuibăritoare de rață roșie, chire și prundăraș.
3. Evaluarea pe trasee lineare

Activitatea în sit se derulează astfel:

Prima perioadă de monitorizare, 16 martie – 19 aprilie, vizează speciile acvatice migratoare din Formularul Standard al sitului.

Observatorul va efectua observații, cel puțin pe transectele (traseele lineare) marcate pe harta alăturată, între orele 8 – 12 dimineața. Aceste transecte trebuie parcurse, cel puțin, o singură dată la două săptămâni. Observațiile efectuate pe punctele de migrație (1 și 2) aflate pe malul Dunării trebuie monitorizate, cel puțin, o singură dată la două săptămâni între orele 8-12.

Transectele lineare vor fi parcurse în perioada 20 aprilie – 20 iunie cel puțin odată la două săptămâni între orele 5-9 ale dimineții.

Din 20 august până la data de 20 octombrie va fi monitorizată migrația speciilor cu aceeași metodologie ce a fost descris pentru migrația de primăvară.

Din 15 noiembrie până în 15 martie vor fi monitorizate acele specii de găște care trec în migrațiune sau ierneză în spa, cel puțin pe transectele desmuate.

Secundar vor fi parcurse și celelalte habitate din pătrat (de exemplu o pădure, dacă există

indicii că la marginea ei este localizată o colonie de stârci, sau terenurile arabile pentru perechi cuibăritoare de nagâț).

Speciile observate se notează în formularele pregătite pentru fiecare punct în parte. La speciile acvatice identificate în afara punctelor se notează pe hartă poziția numerică (1, 2, 3...), iar în formularul de teren se trec datele asociate observației (parte din caietul de teren). Pentru restul speciilor de păsări, observațiile se trec doar în formularul de teren, fără a fi trecută poziția pe hartă, pentru a putea fi sintetizate ușor la sfârșitul zilei. Activitățile 2, și 3 se pot realiza simultan. Este esențială cunoașterea detaliată a cerințelor de evaluare pentru fiecare grup de specii înainte de începerea monitorizării propriu-zis.

Este necesară înregistrarea cu GPS-ul a deplasării în sit și a eventualelor puncte necesare a fi trimise coordonatorilor. Aparatul GPS se folosește pe tot parcursul deplasărilor în teren.

Activitatea nr 1: . Numărătoare în puncte și transecte prestabilite pentru speciile migratoare de pescăruși, chire sau alte specii de interes conservativ care migrează urmărind și cursul Dunării..

Speciile vizate: *Ardeola ralloides*, *Aythya nyroca*, *Chlidonias hybridus*, *Pelecanus crispus*, *Philomachus pugnax*, *Platalea leucorodia*, *Sterna albifrons*, *Sterna hirundo*, *Anser anser*, *Anser albifrons*, *Larus minutus*, *Larus ridibundus*, *Charadrius dubius*.

- pe lângă speciile vizate vor fi notate **toate speciile observate**, indiferent dacă sunt specii acvatice sau nu;
- timp de desfășurare: între orele 8 și 12 înainte de 20 aprilie, respectiv între orele 5 și 9 după 20 aprilie, cel puțin la două săptămâni
- se va nota în caietul de teren nr. de indivizi observați/auziți din fiecare specie
- speciile observate în zbor vor fi trecute în categoria „în zbor”, fără specificarea distanței;
- speciile de la activitățile 2 și 3 se vor trece și în formularele de monitorizare;

Coordonate puncte prestabilite: Figura 5 – *Locațiile punctelor de monitorizare a speciilor acvatice cuibăritoare (linie albastră – limita sitului)*

Activitatea nr 2: Numărarea tuturor perechilor cuibăritoare de corcodei, stârci, lebede, călifari, rațe, lișițe, găinușe de baltă, limicole.

Scopul/informația principală solicitată de la observator: numărul de perechi cuibăritoare de specii țintă precum și de corcodei, stârci, lebede, călifari, rațe, lișițe, găinușe de baltă, limicole cuibăritoare.

Informații suplimentare:

- observatorul va străbate cât mai detaliat habitatele caracteristice speciilor vizate

În general, se vor evita habitatele împădurite (exceptând situațiile în care în habitatele respective este localizată o colonie de stârci);

- observatorul va nota speciile pe măsură ce va observa fiecare individ, marcând pe harta pusă la dispoziție poziția în pătrat a fiecărui individ observat din speciile nominalizate și detaliile asociate observației în caietul de teren;
- numărătoarea se va face între orele 9 și 16 (imediat după terminarea numărătorii în puncte); observatorul este obligat să petreacă o perioadă de minim 6 ore în sit după efectuarea activității 1 și să înregistreze cu GPS-ul track-ul parcurs;
- număr de expediții în sit va fi de 4: prima în perioada 20 aprilie - 1 mai, a doua în perioada 15 mai - 1 iunie, a treia în perioada 10 iunie - 20 iunie, a patra în perioada 10 iulie - 20 iulie. Nu se vor face estimări în zile cu vizibilitate slabă sau vânt puternic;
- la sfârșitul fiecărei perioade de teren se va centraliza numărul de perechi **cuibăritoare** din speciile nominalizate. În lista sintetică, la fiecare specie se va da numărul de **indivizi** observat în decursul evaluării și pentru speciile cuprinse în Anexa 1 la mențiunea „numărătoare în tot pătratul” se va specifica numărul de perechi cuibăritoare estimat.

Figura 4 - Transect monitorizare specii acvatice (portocaliu)

Figura 5 - Transect monitorizare specii acvatice (portocaliu)

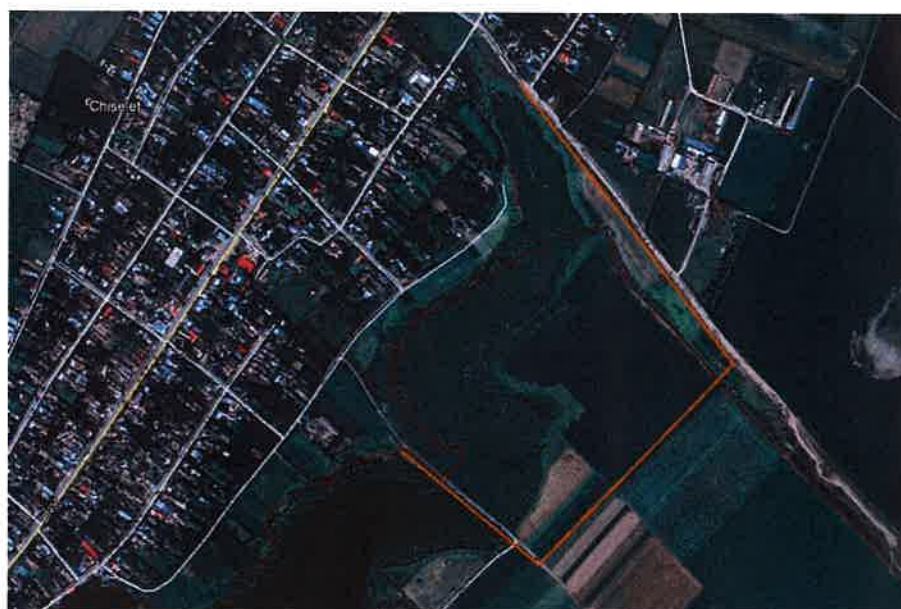

Figura 6 - Transect monitorizare specii acvatice (portocaliu)

Figura 7 - Transect monitorizare specii acvatice (portocaliu) cu punct de monitorizare nr. 2

Figura 8 - Punct pentru monitorizarea migrației speciilor acvatice nr. 1

B. Planul de monitorizare

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Stabilirea locațiilor de monitorizare.	Speciile vor fi monitorizate în suprafețe de proba ce vor acoperi principalele zone din sit cu acoperire a habitatelor preferate ale speciilor vizate, asigurând astfel, reprezentativitatea necesara. Zonele de monitorizare vor fi stabilite în interiorul limitelor habitatului preferat al speciilor, în cazul nostru în zona eleșteiilor, canal și malul Dunării.
2.	Hărțile asociate locațiilor de monitorizare	Figurile 4, 5, 6, 7 și 8
3.	Perioada/perioadele de monitorizare	Ieșiri obligatorii conform metodologiei: prima în perioada 16 martie - 19 aprilie, a doua 20 aprilie - 1 mai, a treia în perioada 15 mai - 1 iunie, a patra în perioada 10 iunie - 20 iunie pentru speciile cuibăritoare și pentru migrația de primăvară respectiv câte o zi bisăptămânal. Începând din 20 august până la data de 20 octombrie pentru speciile migratoare, începând cu 15 noiembrie câte o zi din trei în trei săptămâni pentru monitorizarea populațiilor de găște care ierneză în SPA. Această activitate va fi efectuată până la data de 15 martie.
4.	Frecvența monitorizării	bisăptămânal
5.	Resursele umane necesare (nr. persoane)	3 experți
6.	Numărul de zile / om necesare	Minim 1 zi-2 săptămâni
7.	Echipamentul necesar	<ul style="list-style-type: none"> • binoclu; • caietele de teren (formularele); • determinator de specii; • hărțile; • creioane/pixuri; • GPS (se pornește funcția de marcarea a urmei/track a GPS-ului când se ajunge în pătratul de monitorizat, iar la sfârșitul zilei se salvează întregul track;) • instrumente neletale de îndepărtare a câinilor de stână (de ex. spray cu piper, spray autoapărare etc.); • busolă; - opțional dar recomandat protocol de monitorizare pentru speciile cuibăritoare acvatice și palustre <ul style="list-style-type: none"> • aparat foto.

	Echipament suplimentar recomandat: • lunetă și trepied.
--	--

3.3. Protocol de monitorizare pentru speciile de păsări răpitoare de zi

A. Metodologia de monitorizare

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Denumirea științifică a speciei	<i>Circus macrourus</i>
2.	Denumirea populară a speciei	Erete alb
3.	Descrierea generală a speciei	Păsările răpitoare de zi preferă pădurile de foioase de la câmpie și deal, mai ales arboretele de luncă (plopi, frasinii sau stejari), situate în apropierea apelor curgătoare sau stătătoare. De asemenea vizitează câmpurile cultivate și pajiștile naturale. Dieta păsărilor răpitoare constă din mamifere mici, păsări, hoituri, insecte. Cuiburile sunt construite din bețe la bifurcarea a două crengi solide de copac. Șoimii nu își construiesc cuib, ei ocupă cuiburile abandonate de alte specii, ori caută o scobitură în stânci sau copaci.
4.	Perioade importante pentru monitorizare	Se vor realiza două seturi de observații pentru fiecare punct. Prima perioadă de observații: 20 martie – 15 mai și 1 septembrie -20 octombrie
5.	Cerințe de habitat	Habitate deschise care oferă o vizibilitate cât mai ridicată.
6.	Populația la nivelul ariei naturale protejate.	Erete alb > 3 indivizi
7.	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei se regăsește la Capitolul 5 - Anexe
8.	Fotografii	Fotografia speciei se regăsește la Descrierea generală, tabel A, punctul 7
9.	Sursele de informații	<ul style="list-style-type: none"> - Papadopol A. 1965. Studii asupra omitofaunei Iezerului Călărași și sud-vestul Bălții Borcea (Balta lalomiței), <i>Travaux du Museurn d'Histoire Naturelle "Grigore Antipa"</i>. Vol. V, pp. 347-380 - Onea N., 2001a, Caracterizarea avifaunei acvatice din zona stepelor naturale și a Luncii Dunării. <i>Analele Brailei</i>, Nr. 4, p. 367-380 - Onea N., 2007, Avifauna acvatică din zona Dunării de Jos între Călărași și Galați, <i>Acta Musei Tutivensis, Barlad</i> - Onea N., 2002. Păsări migratoare și sedentare din zona inundabilă a Brailei - Galați (nepublicat) - Onea N .. 2002. Ecologia și etologia păsărilor de apă din Insula

		<i>Mica a Brailei. Ed. Istros - Muzeul Brailei Pocora Viorel, Ion Constantin, Ifrim Irina, 2007 (abstract) - The passerines migrations on the sarmatic – maritim and pontic routes în Dobrogea (East of Romania). 2nd International Eurasian Ornithology Congress, pag. 92 – 93, Antalya, Turcia.</i>
10.	Indicatorul/Indicatorii de monitorizare ce vor fi urmăriți	Speciile de răpitoare diurne, precum și activitatea acestora.

Descrierea metodei/metodelor de monitorizare utilizate:

Scopul metodologiei:

- estimarea mărimii populației speciilor de păsări răpitoare diurne și a berzei negre, prin monitoring
- aflarea tendinței populaționale, pe termen lung, la speciile de păsări răpitoare diurne și la barza neagră

Specii la care se poate aplica metoda:

Speciile de răpitoare diurne menționate mai sus.

Descrierea metodologiei

Tipul metodei

Tipul metodologiei este “point count” - adică monitoring realizat dintr-un punct. Monitorizarea păsărilor răpitoare se realizează prin observații din puncte preselectate. Observatorul trebuie să caute activ, păsări răpitoare aflate în zbor sau așezate, timp de 3 ore.

La nivel de sit se recomandă monitorizarea a 2 puncte (*Fig. 9 și 10*)

Figura 9 - Punct nr 1. de monitorizare pentru speciile de păsări răpitoare de zi

Figura 10 - Punct nr 2. de monitorizare pentru speciile de păsări răpitoare de zi

Perioada și timpul observațiilor:

- Se vor realiza două seturi de observații pentru fiecare punct. Prima perioadă de observații: 20 martie – 15 mai; a doua perioadă de observații: 1 septembrie -20 octombrie

- ca perioadă a zilei, observațiile se efectuează între orele 9:00-12:00, când păsările răpitoare sunt cele mai active. Observațiile se realizează numai în condiții meteorologice favorabile. Nu se efectuează observații în următoarele cazuri: vânt mai mare de 4 pe scara Beaufort, ploaie, cu excepția unor ploi de scurtă durată, zile calde cu umiditate ridicată a aerului și în condiții de vizibilitate redusă (sub 2 km)
- Durata observațiilor va fi de 3 ore/punct, timp în care observatorul trebuie să caute activ păsări răpitoare diurne și berze negre
- Punctele sunt selectate în așa fel încât să existe condiții cât mai bune de vizibilitate, astfel să nu rămână suprafețe neacoperite din pătrat

Monitoringul propriu zis

- Locația punctului de observație se marchează cu GPS-ul, dacă diferă de punctul ales prin preselectare. Observatorii pot să modifice locația exactă a punctului de observare, astfel încât să aibă cea mai bună vizibilitate. Nu este admisă mutarea punctului la distanță mai mare de 500 m
- În timpul activității de teren observatorii vor căuta activ, cu ajutorul binoclului, păsările răpitoare
- Obiectivul programului este notarea tuturor exemplarelor de specii de răpitoare diurne vizibile din punctele de observații selectate în prealabil
- Numărul păsărilor se notează pe intervale fixe de 30 de minute. După notarea păsărilor observate în primul interval de timp de 30 de minute se vor nota doar exemplarele noi
- Poziția, fiecărui exemplar, unde acesta a fost observat pentru prima dată trebuie marcată pe hartă – exemplu: Bb1, Ag2 (simbolurile provin din denumirea științifică a speciilor țintă, Bb fiind *Buteo buteo*, Ag fiind *Accipiter gentilis*)
- Dacă a fost depistată locația aproximativă a cuibului (păsări sau perechi cuibăritoare), aceasta trebuie marcată printr-un pătrățel care conține simbolul speciei și numerotarea exemplarelor din perechea respectivă
- În cazul în care locul primului punct de observație diferă de locația posibilă a cuibului se trasează o săgeată prin care cele 2 puncte sunt unite.
- Se recomandă efectuarea observațiilor în sincron pentru a elimina dublarea efectivelor observate. Chiar dacă observațiile nu se realizează sincron, după terminarea observațiilor, în ambele locații, experții decid împreună care dintre perechi au fost observate din ambele locații, pentru evitarea supraestimării rezultatelor.
- Se recomandă notarea tuturor speciilor observate

Condițiile meteorologice:

- Viteza vântului după scara Beaufort:
 - 1: Fumul se înalță vertical. Frunzele nu se mișcă.
 - 2: Fumul indică direcția vântului. Unele frunze tremură. Girueta nu se orientează după vânt.
 - 3: Se simte adierea pe față. Girueta începe să se orienteze. Frunzele foșnesc din când în când. Pavilionul și flamura încep să fluture ușor.

-
- 4: Drapelele fâlfâie. Frunzele se mișcă continuu. Grânele încep să se clatine.
 - 5: Se ridică praful. Rămurelele se mișcă vizibil. Grânele se ondulează. Flamura se întinde, luând o poziție orizontală.
 - 6: Arborii mici se leagănă. Vârful tuturor arborilor se mișcă.
 - 7: Se aude șuieratul vântului. Folosirea unei umbrele devine dificilă. Sârmele telegrafice șuieră.
 - Nebulozitate: acoperirea cerului cu nori în %.
 - Precipitații: să notăm, dacă în timpul observațiilor au fost precipitații de scurtă durată
 - Vizibilitate:
 - 1: <1 km
 - 2: 1-2 km
 - 3: 2-3 km
 - 4: >3 km

Participanții vor primi:

- formularele de teren (a punctului, a pătratului) care trebuie completate folosind codificarea de mai jos
- formularul pentru datele faunistice
- hărți ortofoto, pe care se marchează păsările observate, folosind codificarea de mai jos (punctul preselectat se află la mijlocul hărții)
- câte un file .shp și .gpx cu punctele de observație selectate prealabil - pentru a fi încărcate în GPS
- metodologia de lucru

Pe formularul punctului trebuie notat:

- Localitatea din apropierea punctului (opțional)
- Numele punctului preselectat și cel de GPS, luat pe punctul de observație
- Data
- Ora începerii observațiilor
- Numele observatorilor
- Condițiile meteo în fiecare oră
- Numărul exemplarelor observate ale tuturor speciilor de păsări răpitoare de zi și a berzelor negre
- Este necesar evitarea supraestimării prin numărători duble din puncte apropiate (dacă este cazul)
- Trebuie notat numărul păsărilor observate și a perechilor cuibăritoare în interiorul pătratului, după experiența de 3 ore, petrecute pe punct

Pe harta punctului trebuie marcat:

- poziția fiecărui exemplar observat pentru prima dată
- locațiile perechilor (păsări sau perechi cuibăritoare)

B. Planul de monitorizare

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Stabilirea locațiilor de monitorizare.	Speciile vor fi monitorizate în suprafețe de proba ce vor acoperi principalele zone din sit cu acoperire a habitatelor preferate ale speciilor vizate, asigurând astfel, reprezentativitatea necesară. Zonele de monitorizare vor fi stabilite în interiorul sitului, distribuite astfel: puncte în zona eleșteiilor, 1 punct pe canal, 1 punct pe malul Dunării, 1 punct pe bancul de nisip aferent Ostrovului Ciocănești.
2.	Hărțile asociate locațiilor de monitorizare	Figurile 9 și 10
3.	Perioada/perioadele de monitorizare	Prima perioadă de observații: 1 mai-31 mai; a doua perioadă de observații: 1 iulie-31 iulie
4.	Frecvența monitorizării	Bianuala, cu 2 ieșiri obligatorii, conform perioadelor specificate mai sus.
5.	Resursele umane necesare (nr. persoane)	Minim 1 persoană
6.	Numărul de zile / om necesare	În funcție de numărul persoanelor, 5 zile (pentru o singură persoană)
7.	Echipamentul necesar	binoclu, telescop, GPS și mașină pentru a ajunge în apropierea punctului de observație. Hărțile tipărite vor fi puse la dispoziția observatorilor de către organizatori. Un scaun pliabil poate fi util.

3.4. Protocol de monitorizare al populației de berze albe

A. Metodologia de monitorizare

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Denumirea științifică a speciei	<i>Ciconia ciconia</i>
2.	Denumirea populară a speciei	Barza albă
3.	Descrierea generală a speciei	Barza albă este o specie de talie mare cu o lungime a corpului de 100 – 102 cm și o anvergură de 155 – 165 cm. Greutatea corpului este cuprinsă între 2.3 – 4.4 kg. Această specie nu poate fi confundată, are gât și picioare lungi. Picioarele și ciocul sunt de culoare roșie. Coloritul penajului este preponderent alb, excepție fac remigele care sunt de culoare neagră.
4.	Perioade importante pentru monitorizare	1 – 31 iulie
5.	Cerințe de habitat	Pajiști umede, localități, mlaștini

6.	Populația la nivelul ariei naturale protejate.	Barză albă: 6-8 de perechi, 10-20 de indivizi
7.	Distribuția speciei [harta distribuției]	Harta distribuției speciei se regăsește la Capitolul 5 - Anexe
8.	Fotografii	Fotografia speciei se regăsește la Descrierea generala, tabel A, punctul 7
9.	Sursele de informații	<p>- Papadopol A. 1965. Studii asupra omitofaunei Iezerului Călărași și sud-vestul Bălții Borcea (Balta lalomitei), <i>Travaux du Museurn d'Histoire Narurelle "Grigore Antipa"</i>. Vol. V, pp. 347-380</p> <p>- Onea N., 2001a, <i>Caracterizarea avifaunei acvatice din zona stepelor naturale și a Luncii Dunării. Analele Brailei, Nr. 4, p. 367-380</i></p> <p>- Onea N., 2007, <i>Avifauna acvatica din zona Dunarii de Jos între Calarași și Galați, Acta Musei Tutivensis, Barlad</i></p> <p>- Onea N., 2002. <i>Păsări migratoare și sedentare din zona inundabila a Braila - Galați (nepublicat)</i></p> <p>- Onea N .. 2002. <i>Ecologia și etologia păsărilor de apa din Insula Mica a Brailei. Ed. Istros - Muzeul Brailei</i></p> <p>Pocora Viorel, Ion Constantin, Ifrim Irina, 2007 (abstract) - <i>The passerines migrations on the sarmatic – maritim and pontic routes în Dobrogea (East of Romania). 2nd International Eurasian Ornithology Congress, pag. 92 – 93, Antalya, Turcia.</i></p>
10.	Indicatorul/Indicatorii de monitorizare ce vor fi urmăriți	Numărul cuiburilor și a exemplarelor care se hrănesc în sit

Descrierea metodei/metodelor de monitorizare utilizate:

Scopul metodologiei:

Obținerea de informații privind:

- răspândirea berzei albe în sit;
- efectivul populației (numărului de perechi cuibăritoare) ;
- date privind cuibăritul speciei: tipurile de suporturi utilizate pentru construirea cuiburilor, numărul total al puilor/numărul total al perechilor cuibăritoare, numărul total al puilor/numărul total al perechilor cu pui, procentul perechilor fără pui.

Descrierea metodologiei

1. **Perioada recensământului:** recensământul se efectuează între 1-31 iulie când puii sunt deja mari și se văd bine (în unii ani, în unele regiuni recensământul poate fi început chiar la sfârșitul lui iunie, deoarece puii sunt deja mari).

2. **Descrierea derulării acțiunii de teren:** se verifică fiecare localitate aferente sitului (**Bogata, Ciocănești, Dorobanțu**) și se notează datele referitoare la cuiburile de barză observate .

Gradul de ocupare al cuibului: se notează dacă cuibul este ocupat de:

- o pereche cu pui,
- o pereche fără pui,
- o barză solitară sau dacă
- cuibul este gol/ părăsit.
-

Numărul puilor: în cazul cuiburilor ocupate de perechi cu pui se notează și numărul puilor (numărul puilor poate să varieze între 1-6).

În iulie, puii mari pot fi deosebiți de adulți prin coloritul negricios al ciocului și prin picioarele maronii. La adulți atât ciocul, cât și picioarele au o culoare roșie intensă.

Suportul cuibului: se notează suportul pe care a fost construit cuibul. Cuiburile de berze din România sunt construite cel mai frecvent pe: *stâlpi electrici* (70.47% din totalul cuiburilor în 2004-2005), *stâlpi electrici cu suport metalic pentru cuib* (13.44%), pe *clădiri* (12.62% - hornuri, șure/grajduri, coame ale acoperișurilor, ruine, biserici etc.), *copaci* (3.47%).

B. Planul de monitorizare

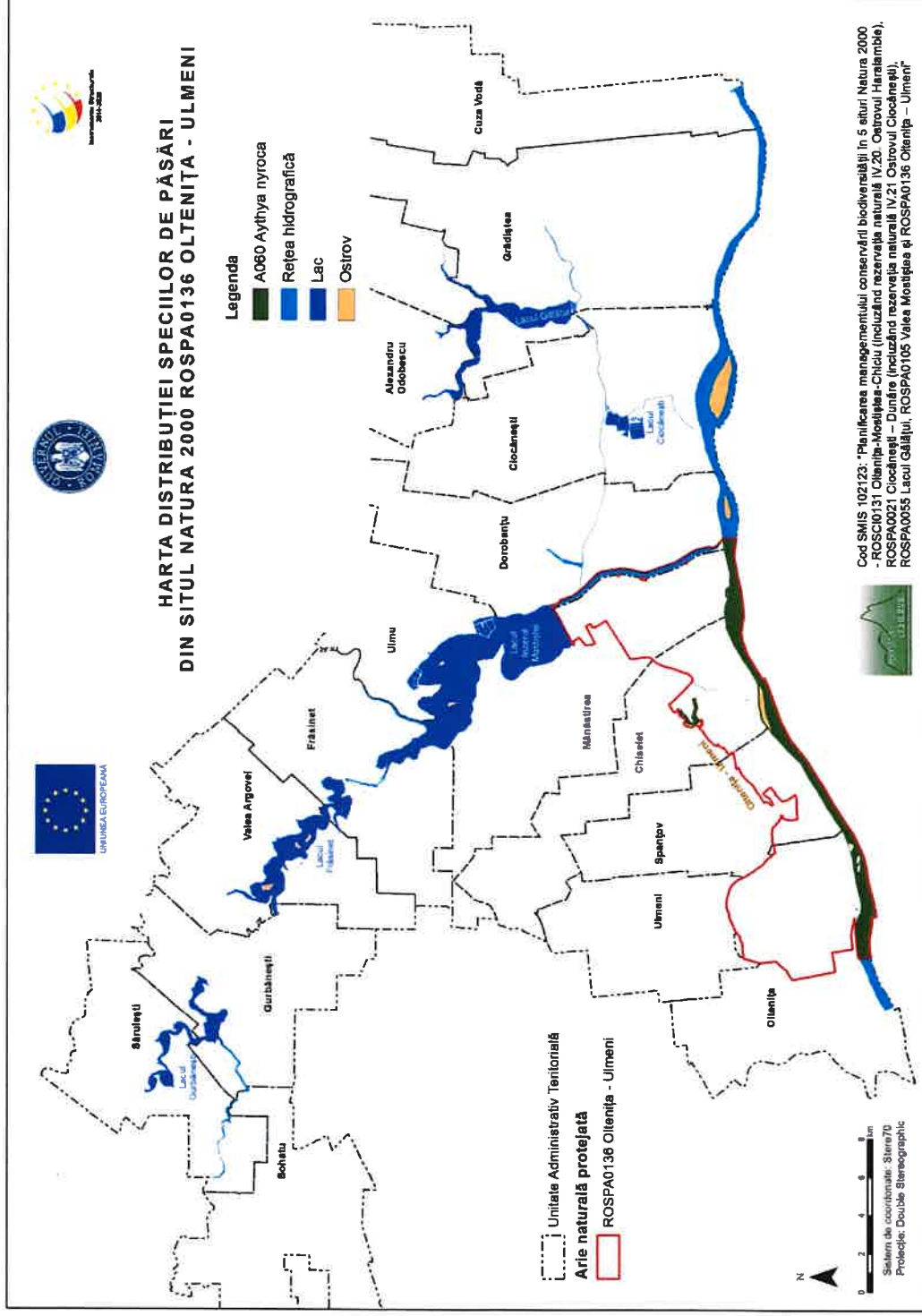
Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Stabilirea locațiilor de monitorizare.	Specia va fi monitorizată în localitățile aferente sitului.
2.	Harțile asociate locațiilor de monitorizare	-
3.	Perioada/periodele de monitorizare	1 – 31 iulie
4.	Frecvența monitorizării	O singură ieșire
5.	Resursele umane necesare (nr. persoane)	2 persoane
6.	Numărul de zile / om necesare	1 zi
7.	Echipamentul necesar	Binoclu GPS mașină

4. BIBLIOGRAFIE

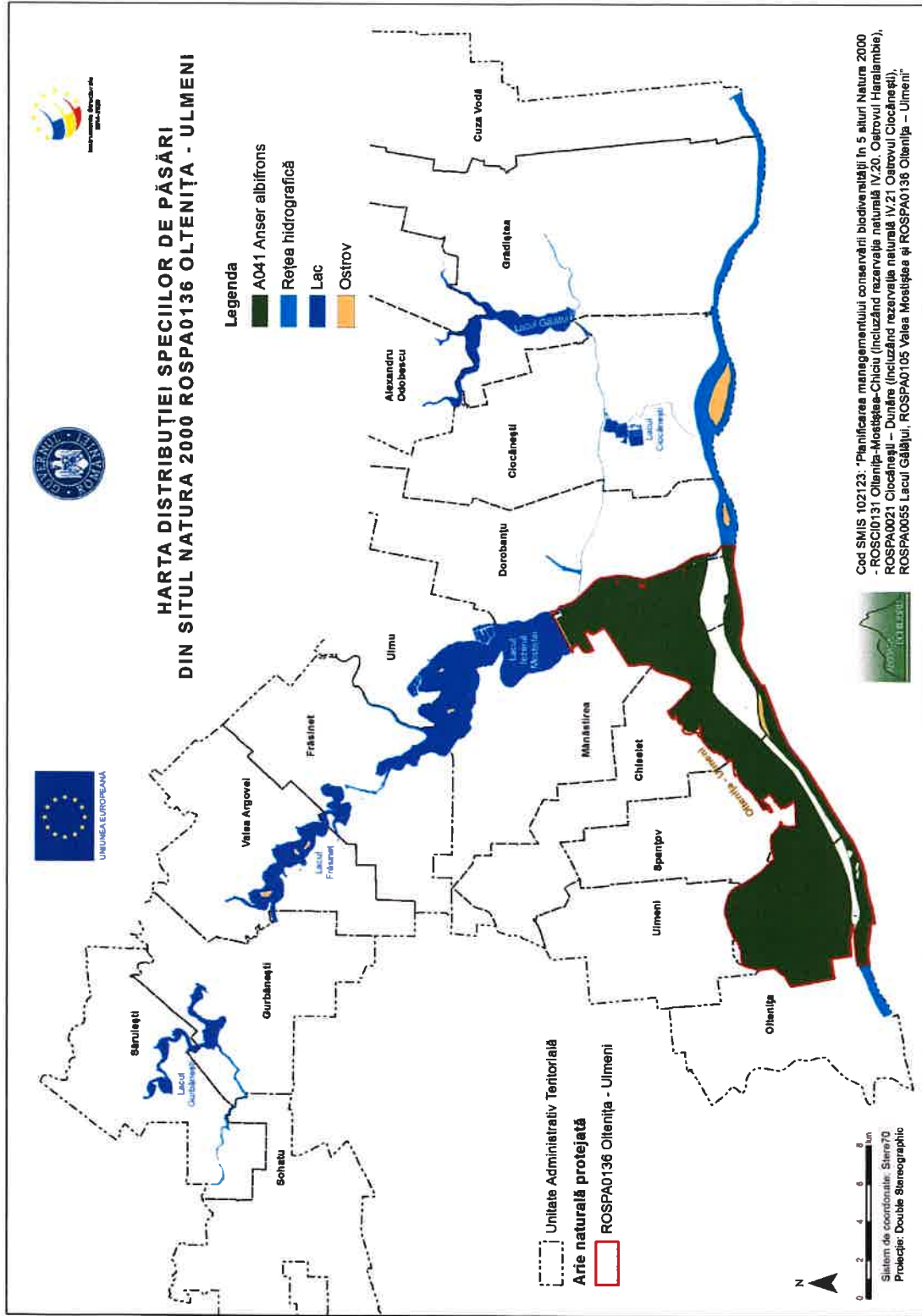
1. Ghid Standard de Monitorizare a speciilor de păsări de Interes Comunitar din Romania - 2014 - Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice - Direcția Dezvoltare Durabilă și Protecția Naturii
2. Ciochia Victor, 1978, Editura Științifică, "Dinamica și migrația pasărilor"
3. Gilbert, G., Gibbons, D.W. & Evans, J. 1998. Bird Monitoring Methods: a manual of techniques for key UK species. RSPB, Sandy, 464 pp.
4. Onea N., 2002. Pasări migratoare și sedentare din zona inundabilă a Braila - Galați (nepublicat)
5. Pocora Viorel, Ion Constantin, Ifrim Irina, 2007 (abstract) - The passerines migrations on the sarmatic - maritim and pontic routes in Dobrogea (East of Romania). 2nd International Eurasian Ornithology Congress, pag. 92 - 93, Antalya, Turcia.
6. Hellstrom, P., Helander, B. (2012): A preliminary overview of monitoring for raptors in Sweden. *Acrocephalus* 33(154/155): 277-282.
7. Bertel Bruun, Hakan Delin, Lars Svensson, 1999, Hamlyn Guide, Pasările din România și Europa, Determinator ilustrat, Trad. Dan Munteanu, Societatea Ornitologică Română
8. Catuneanu Ion și colaboratorii, 1978, Fauna RSR - AVES, vol. 15, fascicula 1
9. A. Papadopol, M. Talpeanu, 1979, Consideration zoogeographiques, phenologiques et ecologiques sur les oiseaux du département d'Ilfov - Roumanie, *Trav. Mus. Hist. Nat. "Grigore Antipa"*, XX, pag: 427-444
10. Dimitrie Radu, 1967, "Pasările din Carpați", Ed. Acad. RSR, București
11. Munteanu D, 2004, „Ariile de importanță avifaunistică din România. Documentații”, coord. Ed. Alma Mater, Cluj-Napoca
12. Botnariuc N., 1982, „Ecologie” - Editura Didactică și Pedagogică București
13. Directiva Consiliului European 92/43 EEC referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice adoptată la 21 mai 1992,
14. Bell, D. et. al. (2015): Forest restoration to attract a putative umbrella species, the white-backed woodpecker, benefited saproxylic beetles. *Ecosphere* 6 (12): 278 <http://dx.doi.org/10.1890/ES14-00551.1>
15. Trogen, N. (2015): Restoration of white-backed woodpecker *Dendrocopos leucotos* habitats in central Sweden - Modelling future habitat suitability and biodiversity indicators. Swedish University of Agricultural Sciences, Master degree thesis in Biology.- Damoc, I., Sahlean, T., Ion, R., Ion, M., Mester, L.E. (2014): Nesting preferences for two woodpecker species (*Dendrocopos major* and *Dendrocopos medius*) in Comana Forest, Southern Romania. *Travaux du Museum National d'Histoire Naturelle „Grigore Antipa”* LVII (1): 35-45.
16. Carlson, A. (2000): The effect of habitat loss on a deciduous forest specialist species: the White-backed Woodpecker (*Dendrocopos leucotos*). *Forest Ecology and Management* 131:215-221.
17. Onodi, G., Csorgo, T. (2014): Habitat preference of Great-spotted Woodpecker (*Dendrocopos major* Linnaeus, 1758) and Lesser-spotted Woodpecker (*Dendrocopos minor*

- Linnaeus, 1758) in the presence of invasive plant species - preliminary study. *Ornis Hungarica* 22(2): 50-64.
18. Pons, J-M., Olivoso, G., Cruaud, C., Fuchs, J. (2011): Phylogeography of the Eurasian Green Woodpecker (*Picus viridis*). *Journal of Biogeography* 38: 311-325.
 19. Dorresteijn, I., Hartel, T., Hanspach, J., Wehrden, H., Fischer, J. (2013): The conservation value of traditional rural landscapes: the case of woodpeckers in Transylvania, Romania. *PLoS One* 8 (6): e65236, doi: [10.1371/journal.pone.0065236](https://doi.org/10.1371/journal.pone.0065236)
 20. Pasinelli, G. (2006): population biology of European woodpecker species: a review. *Annales Zoologici Fennici* 43: 96-111.
 21. Weibmair, W., Puhringer, N. (2015): Population density and habitat selection of woodpeckers in mountain forests of the Northern Limestone Apls (Austria). *Denisia* 36: 113-134.
 22. Rassati, G. (2014): Responsiveness to acoustic stimulation, distribution and habitat preferences of the Grey-headed Woodpecker, *Picus canus*, and the Three-toed Woodpecker, *Picoides tridactylus*, in Friuli-Venezia Giulia (North-eastern Italy).
 23. Sándor A.D., Kiss J.B., 2004. Food of wintering Long-eared Owls (*Asio otus*) in Tulcea, Delta Dunarii. *Analele INCD "Delta Dunarii"* 10: 49-54
 24. Papageorgiou, N, K., Vlachos, C.G., Bakaloudis, D.E. (1993): Diet and nest site characteristics of Eagle Owl (*Bubo bubo*) breeding in two different habitats in north-eastern Greece. *Avocetta* 17: 46-54.
 25. Sandor, A.D., Ionescu, D.T. (2009): Diet of the eagle owl (*Bubo bubo*) in Brasov, Romania. *North-Western Journal of Zoology* 5 (1): 170-178.
 26. Penteriani, V., Gallardo, M., Roche, P. (2002): Landscape structure and food supply affect eagle owl (*Bubo bubo*) density and breeding performance: a case study of intra-population heterogeneity. *Journal of Zoology* 257 (3): 365-372.
 27. Martinez, J.A., Serrano, D., Zuberogoitia, I. (2003): Predictive models of habitat preferences for the Eurasian eagle owl *Bubo bubo*: a multiscale approach. *Ecography* 26: 21-28.
 28. Brambilla, M., Bionda, R. (2013): Variation in productivity and territory occupancy in an Eagle Owl *Bubo bubo* population. *Ornis Fennica* 90: 50-56.
 29. Ortego, J., Diaz, M. (2004): Habitat preference models for nesting eagle owls *Bubo bubo*: how much can be inferred from changes with spatial scale? *Ardeola* 51 (2): 385-394.
 30. Martinez, J.A., Zuberogoitia, I. (2010): Habitat preferences for Long-eared Owls *Asio otus* and Little Owls *Athene noctua* in semi-arid environments at three spatial scales. *Bird Study* 51 (2): 163-169.
 31. Lesinski, G., Romanowski, J., Budek, S. (2016): Winter diet of the long-eared owl *Asio otus* in various habitats. *Annals of Warsaw University of Life Sciences - Animal Science* 55 (1): 81-88.
 32. Glue, D.E. (1977): Breeding biology of Long-eared Owls. *Birds* 70: 318-331.
 33. Gonzalez, M.A., et. al. (2012): Habitat selection and diet of Western Capercaillie Tetrao urogallus in an atypical biogeographical region. *Ibis* 154: 260-272.
 34. Rulstad, J., Wegge, P. (2006): Habitat characteristics of Capercaillie Tetrao urogallus display grounds in southeastern Norway. *Holarctic Ecology* 10: 219-229.

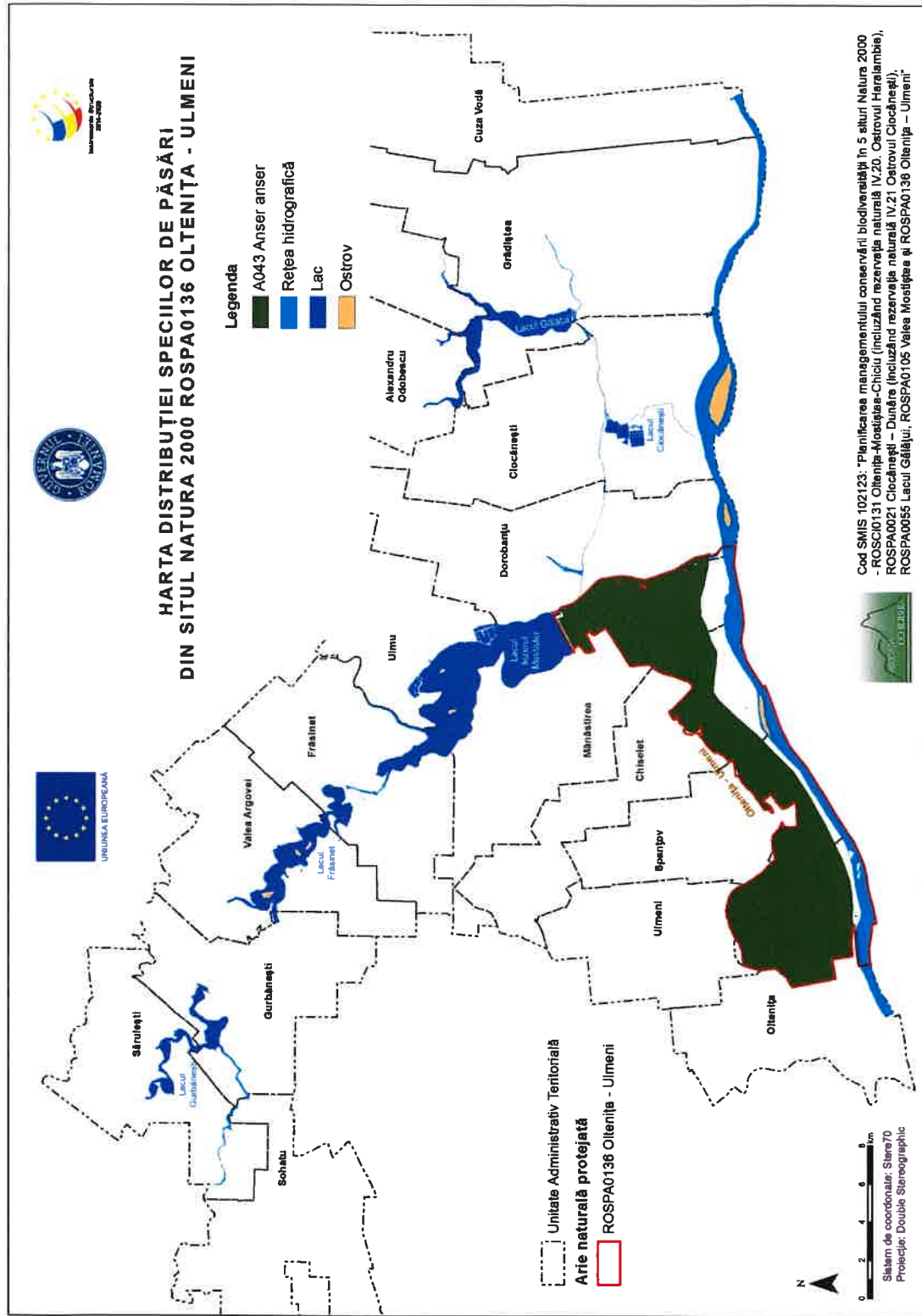
5. ANEXE – Hărți de distribuție ale speciilor de păsări

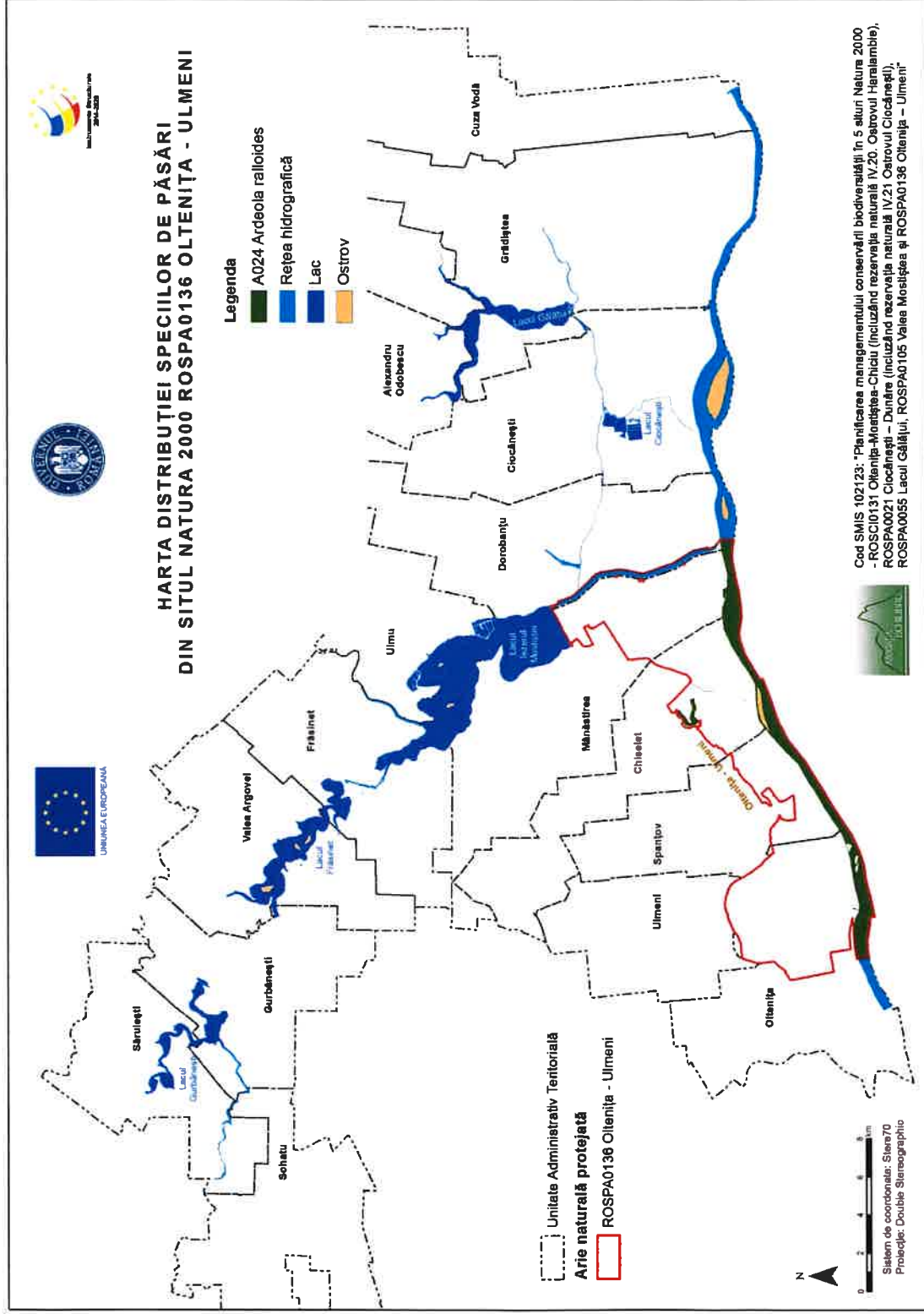
Distribuția speciei Aythya nyroca

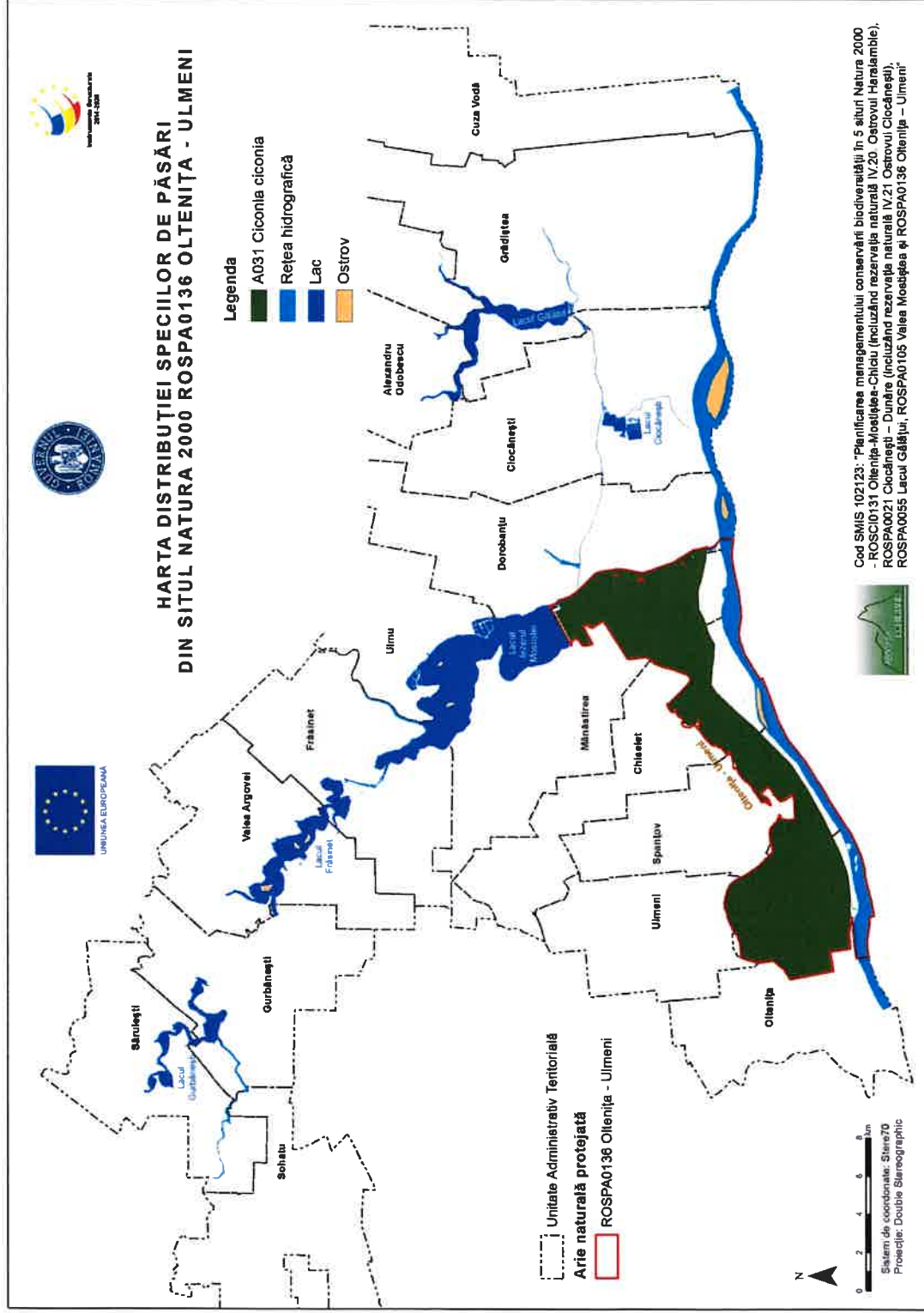
Distribuția speciei *Anser albifrons*

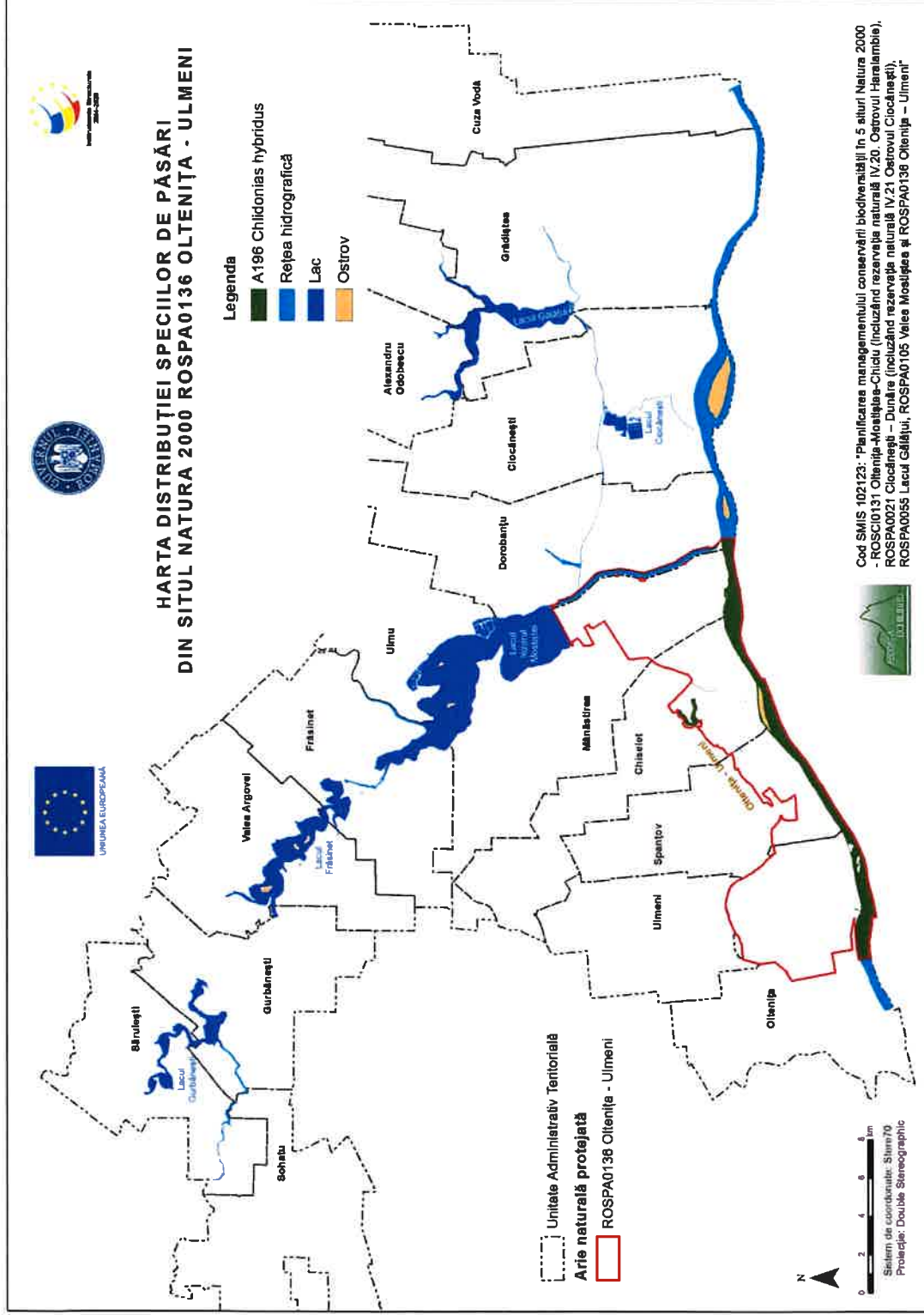
Distribuția speciei *Anser anser*

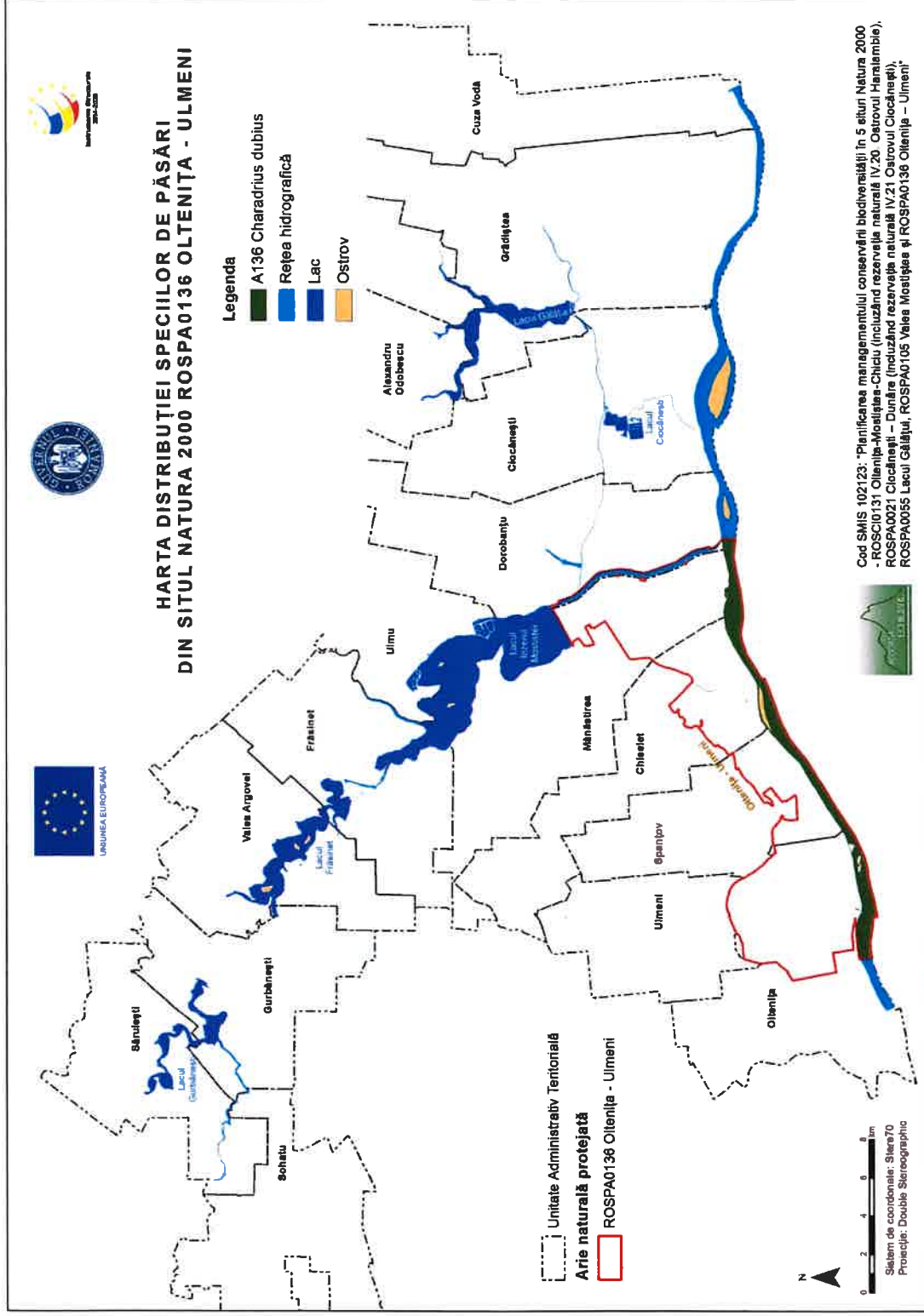
Distribuția speciei *Ardeola ralloides*

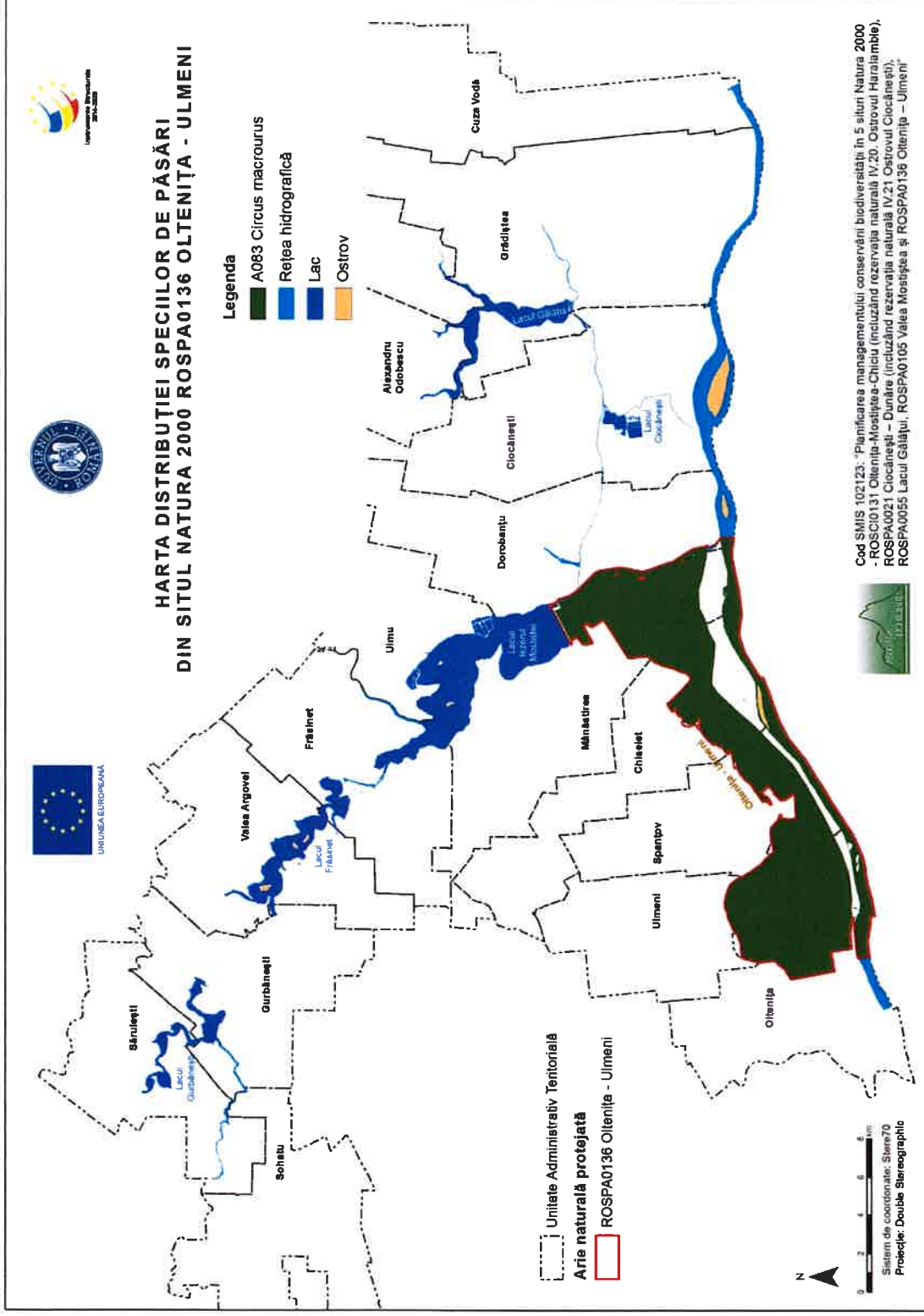
Distribuția speciei *Ciconia ciconia*

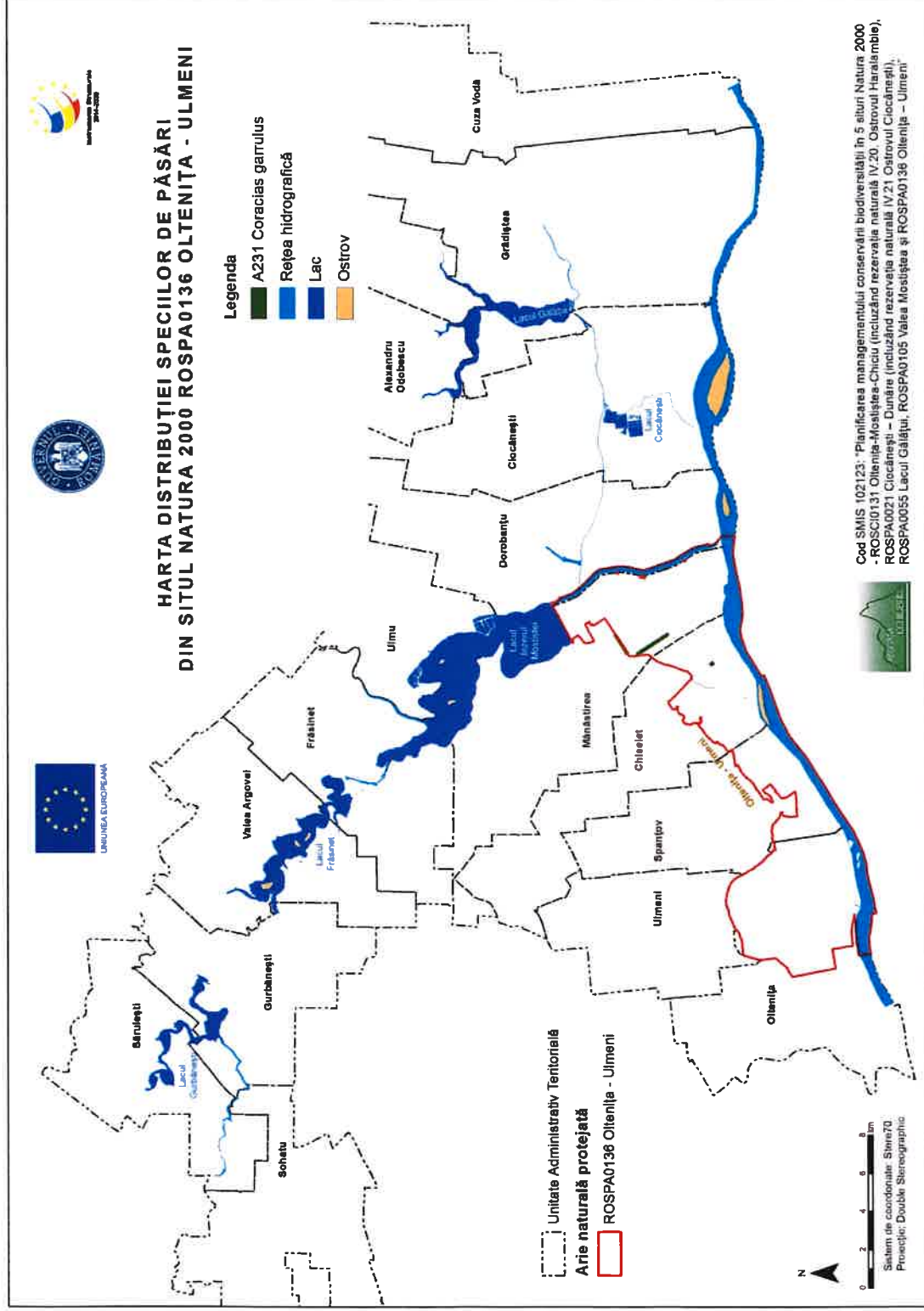
Distribuția speciei *Chlidonias hybridus*

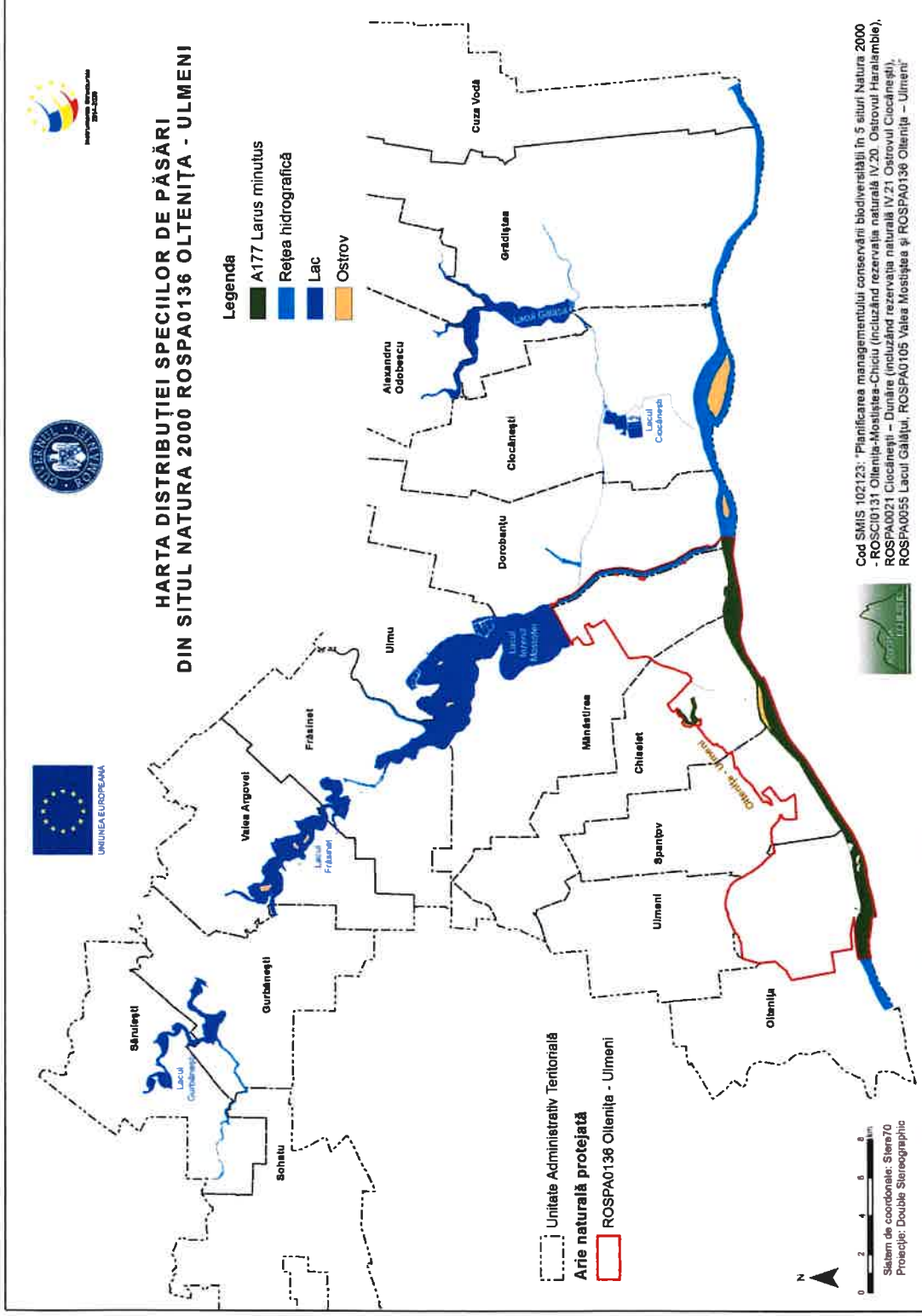
Distribuția speciei Charadrius dubius

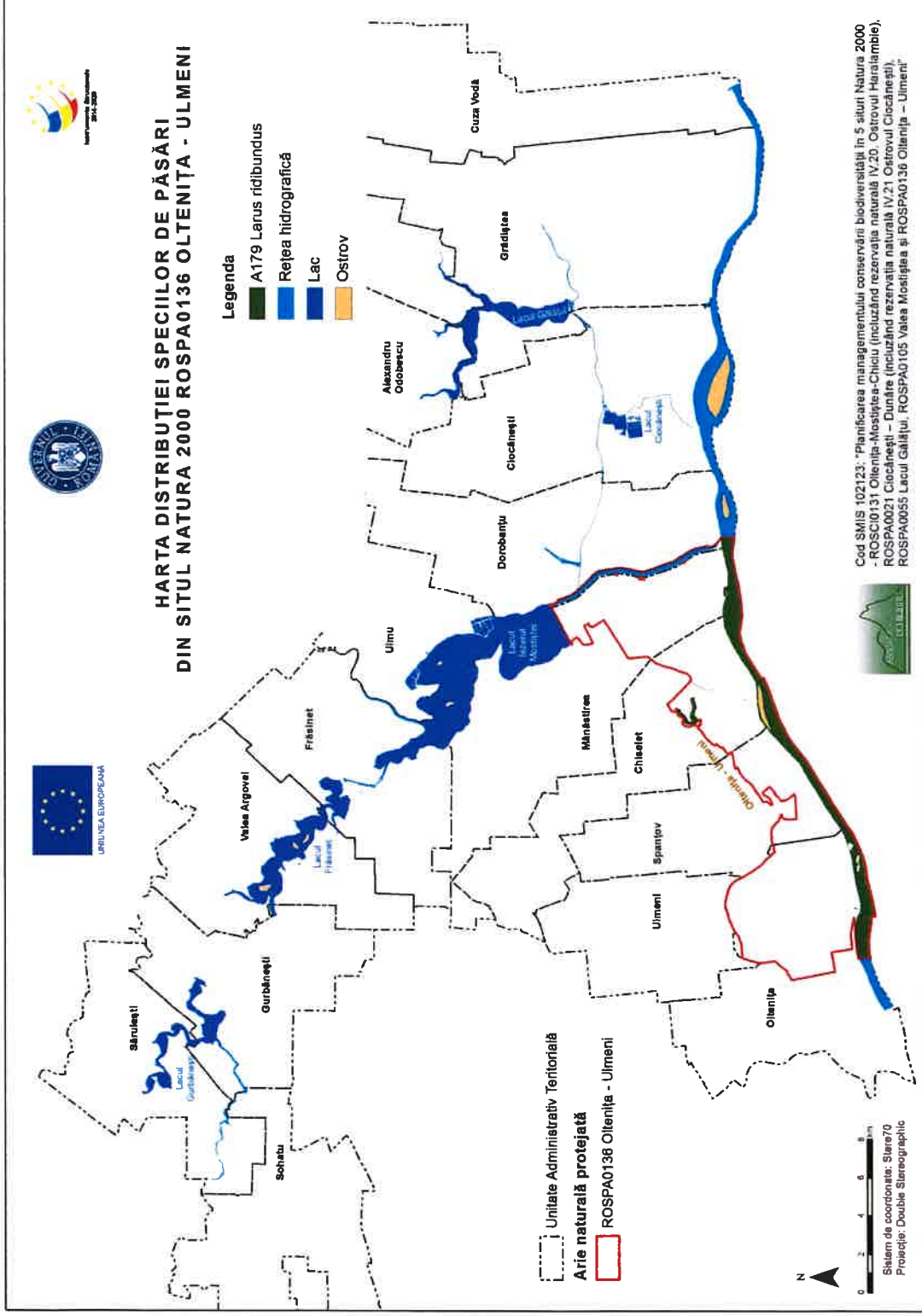
Distribuția speciei Circus macrourus

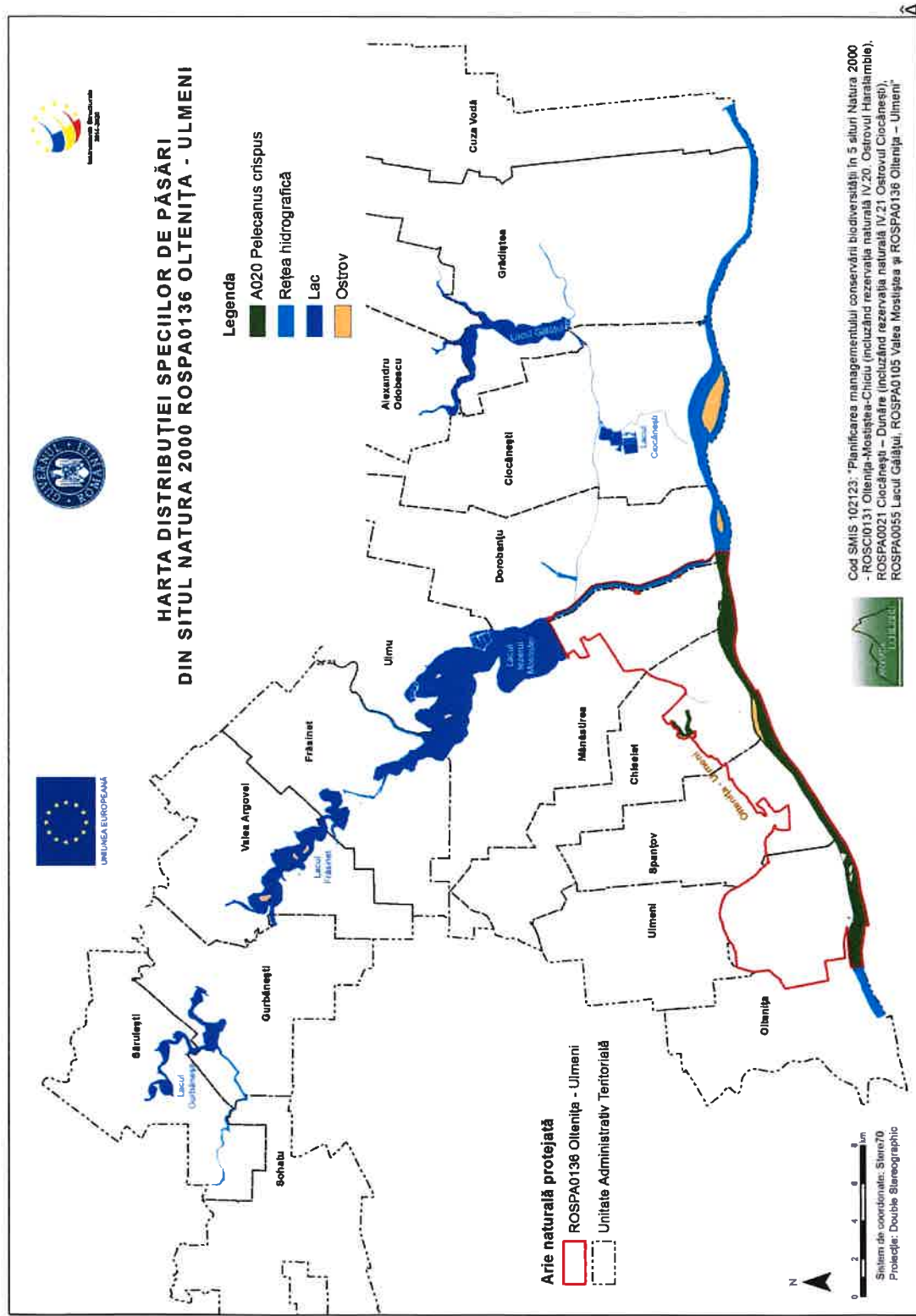
Distribuția speciei *Coracias garrulus*

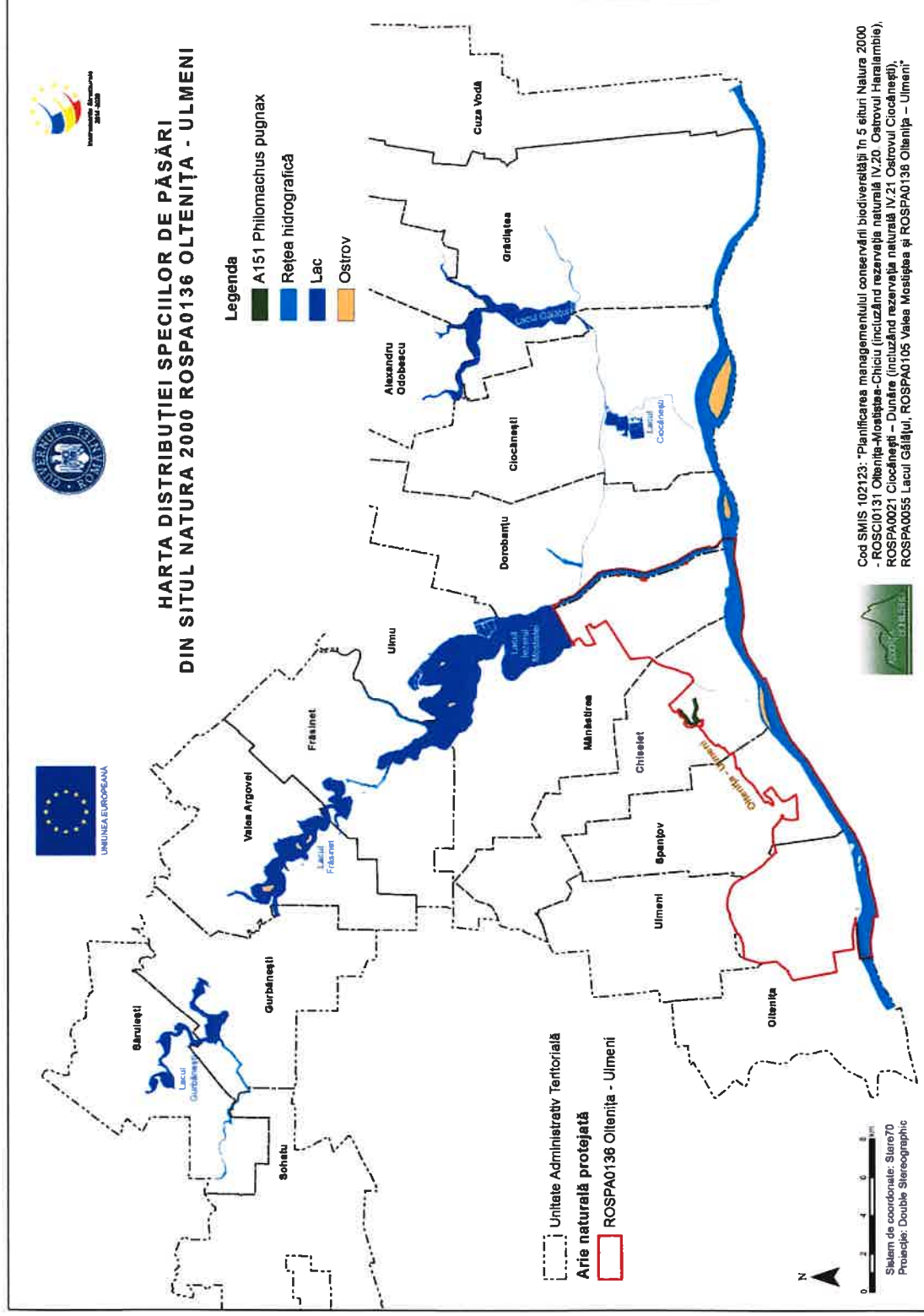
Distribuția speciei *Larus minutus*

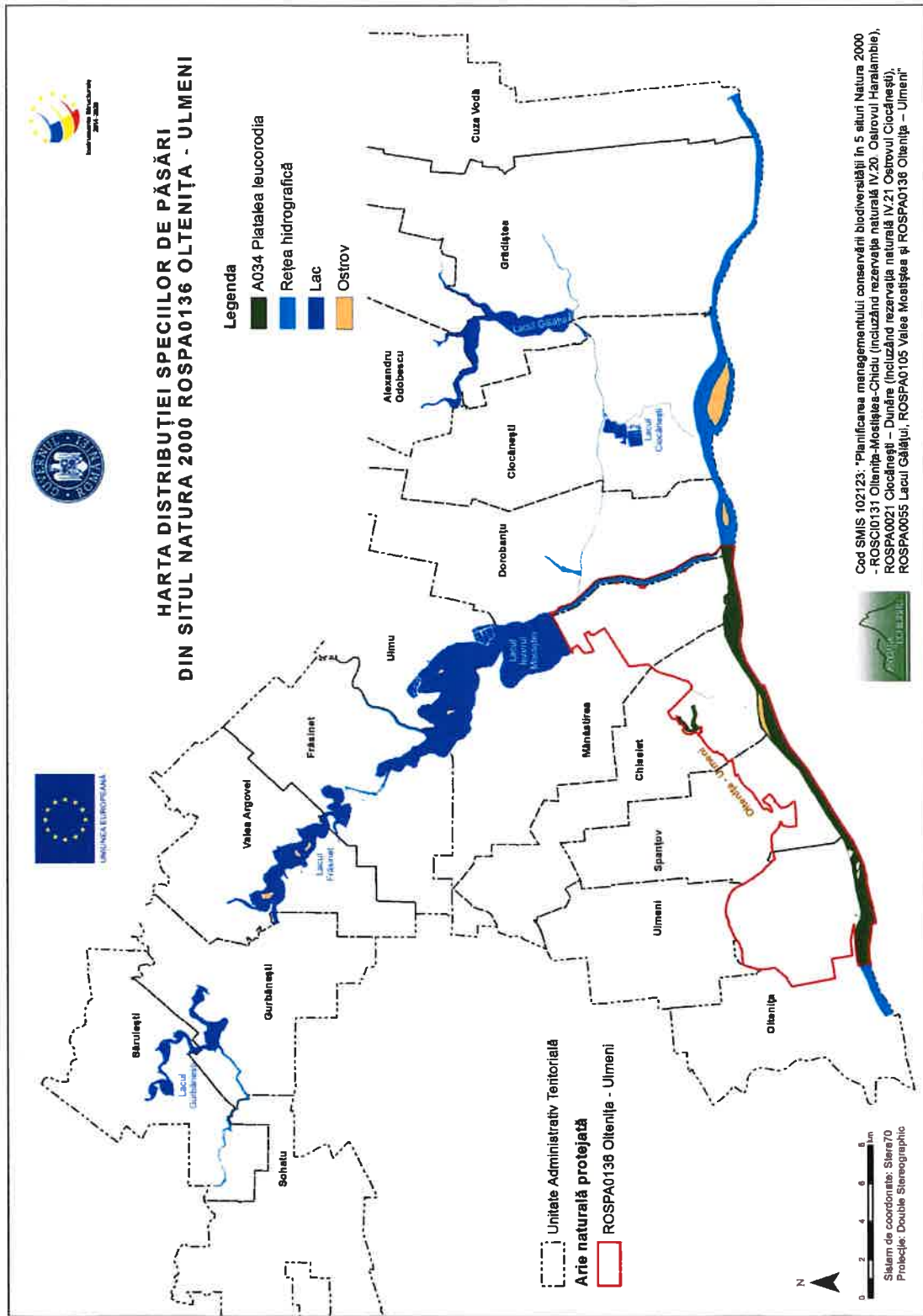
Distribuția speciei *Larus ridibundus*

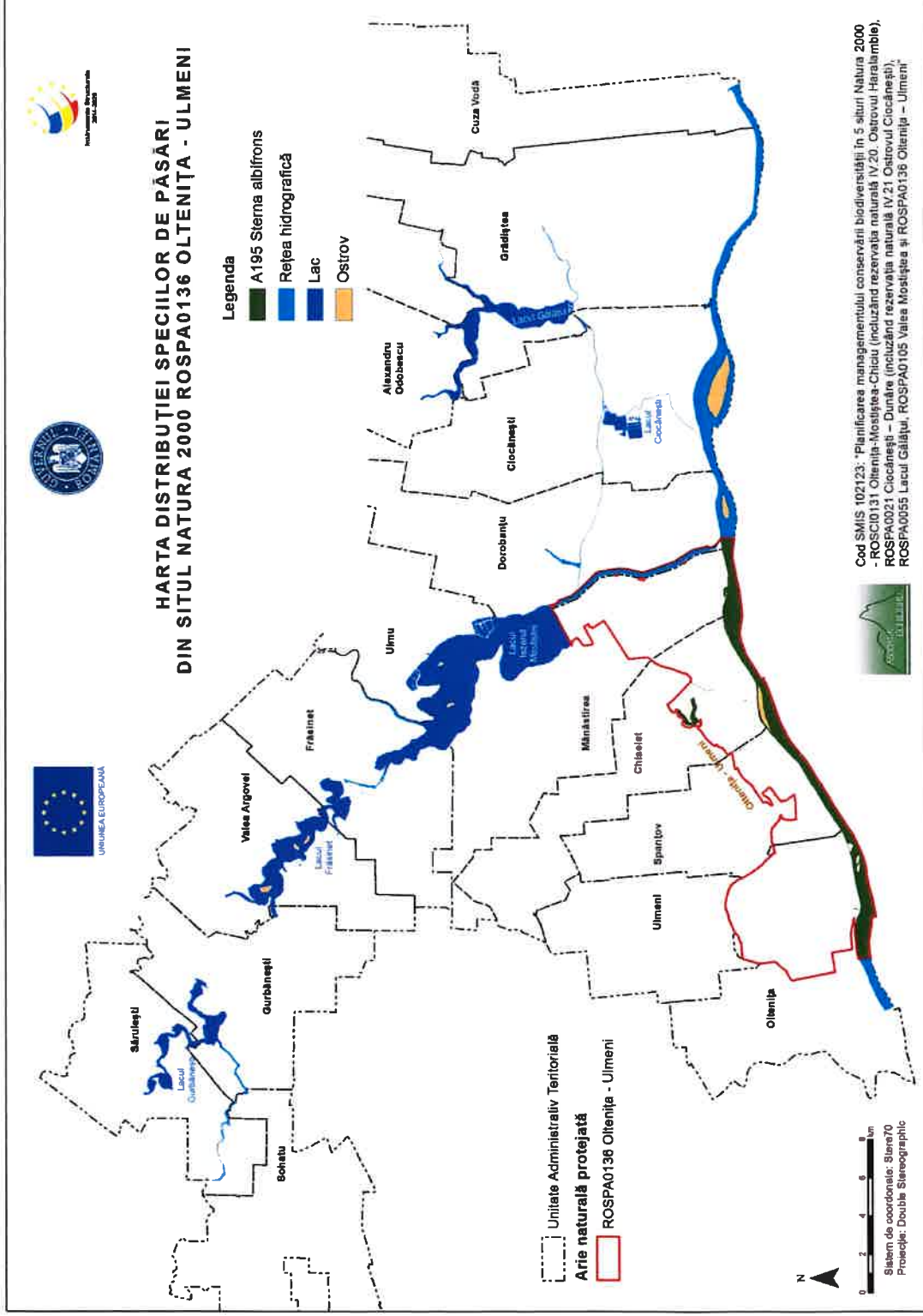
Distribuția speciei *Pelecanus crispus*

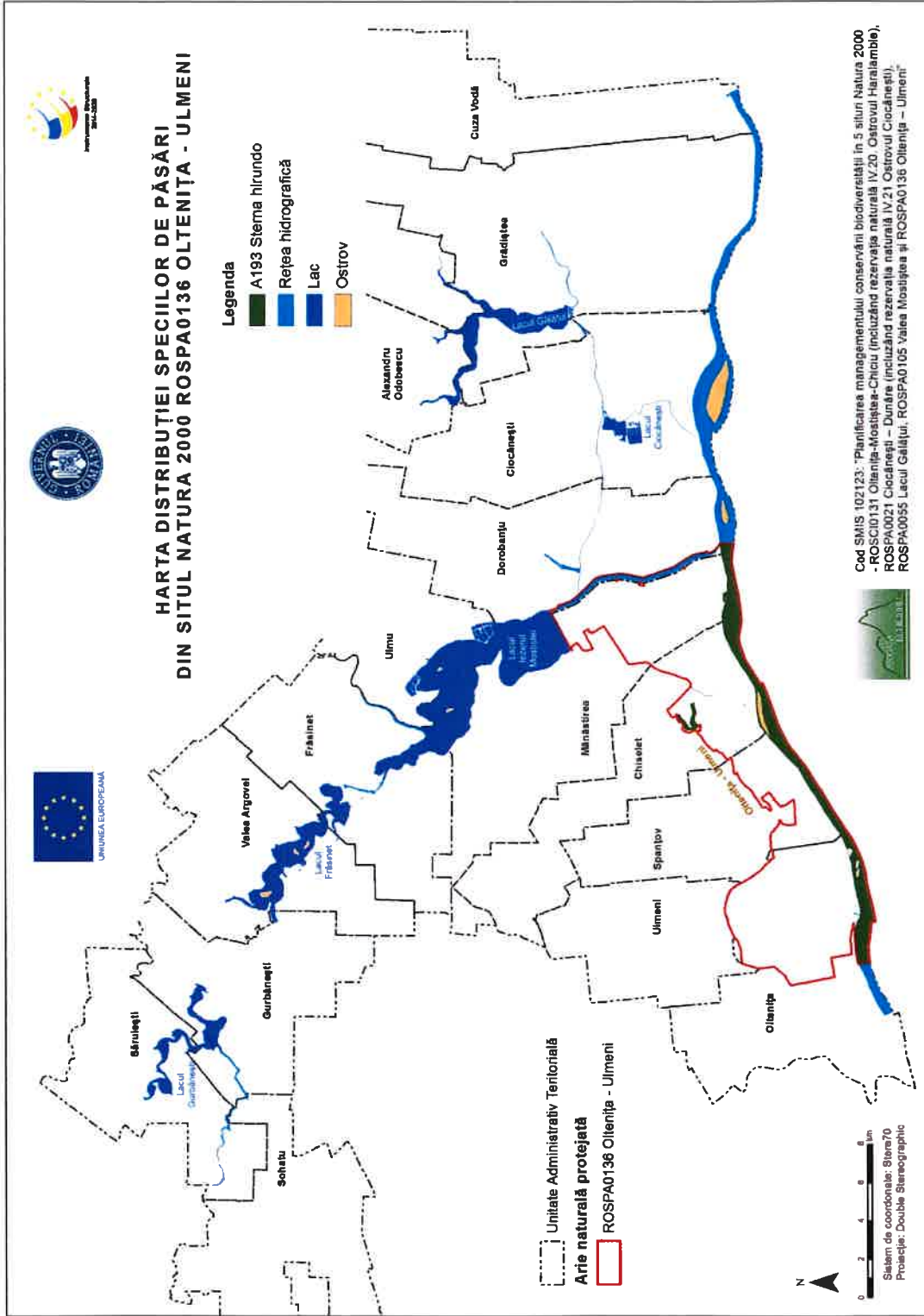
Distribuția speciei *Philomachus pugnax*

Distribuția speciei *Platatea leucorodia*

Distribuția speciei Sterna albifrons

Distribuția speciei *Sterna hirundo*